

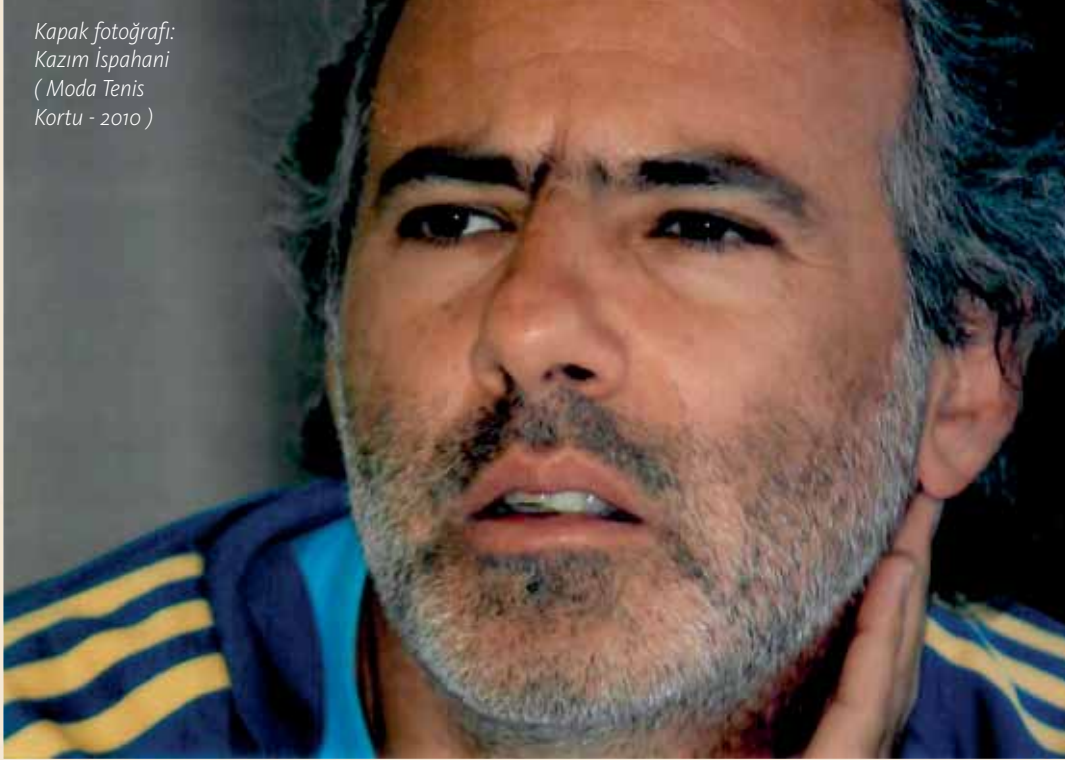
Ahmet Gürcan
anısına...

Ahmet Gürcan

anısına...

9 Ekim 1966 - 20 Ekim 2016

Bu anıların hazırlanmasında Ahmet'in çok eski Okul ve Spor arkadaşı Sevgili Osman Ataman ve Asistanı Suna Baykam'ın yardımları olmasaydı bu kitap bu kadar başarılı olamazdı. Suna'nın sabırla, hiç bitmeyen düzeltmeleri , önerileri , resimlerin tanzim edilmesi ve teknik olarak ne gerekiyorsa dikkatli bir şekilde emek vermesi sayesinde her şey düzgün olarak ortaya çıktı.

Çok önemli olan kitabın tasarımını başarılı bir şekilde gerçekleştiren Murat Başaran'ı da özverili çalışmasından dolayı kutluyorum.

Ayrıca, bu 'Anı Kitabı'na yazılarıyla katkıda bulunan bütün dostları , arkadaşları ve sevenlerine de minnet borçluyum. Tekrar herkese sonsuz teşekkürler.

Hülya Gürcan

BİR İNSAN BU KADAR SEVİLİR!

1980'lerin başlarıydı; Türkiye, 12 Eylül'ü yaşamış ve ' ara dönemde ' o sırada. Genelde ' orta sınıf ' ailelerden ' seçmece ' bir araya geldiğimiz o sıralarda, geleceğimizi kurgulama çabasıdaydık bizler. Taze dimağlar, gelişmekte olan kişilikler , çeşitli ölçeklerde ve konularda bizlere yapılan gerekli gereksiz yüklemeler. Hem Türkiye hem de biz işte öyle bir ' ara dönemdeyiz ' o zaman. Kesin!

Ahmet, Saint Joseph Lisesi'nde henüz ortaokul yıllarında iken 2 yıl sıra arkadaşımdaydı.

Bizi ısrarla düşünmeye, anlamaya ve analiz etmeye yönlendirmeye çalışan, Mişel Tagan ile de yollarımızın keşiştiği günlerdi. Güzeldi. Tekrar dönemeyeceğimiz çocukluğumuzun son evreleriydi. O yılların az öncesindeki kurgulanmış anarşi – terör sona ermiş , artık okulun önünde kimse vurulmuyor ve her birimiz kendimizi daha rahat hissediyorduk. Ancak Ahmet zaten hep rahattı.

Birçok sınıf arkadaşımız , öğretmene bilmediğini bile , ' biliyor ' gibi yaparak ' kendisini göstermeye ' çalışırken , Ahmet , bildiğini , sormaz ve zorlamazlarsa ' göstermez ' , kimse ile yarışmazdı.

İlke 1 ; Ahmet , başkası ile rekabet ve üstün olmak için değil , kendi benliği ve bilgi dünyası için öğrenirdi. Çocukken yolunu böyle belirlemişti.

Biz, futbol veya basketbol oynarken itişebilir , kavga dahi edebilirdik. Normal! Çocuktuk bir ucundan hala. Oysa , bütün hayatı boyunca ' masumiyet ' ve ' ruh temizliğini ' koruyan Ahmet , çocuklararası oyunda dahi centilmendi , sinirlenmez ve faul dahi yapmazdı. Böyle bir kasıtlı hareketi , yaklaşımı olmadı.

İlke 2 ; Ahmet , doğumundan sonsuza bir centilmen ve barış insanıydı.

Saint Joseph kendine göre zorlukları olan bir okuldu. Ve bizim ' frerler ' çocukların kişisel gelişiminde ' teşhir ederek ' büyük yaralar açabileceklerinin ya farkında değildi , ya da amaçları buydu. Hala bilemem... Her ay verilen karneleri (örneğin 40 kişilik sınıfta ortalaması en düşük olandan) sonuncudan başlayarak dağıtırlardı. Bu kişi bütün karne dağıtımını boyunca , ilk andan sona teşhir olur , bir nevi ezilirdi. En son karne alanlardan biri daima Ahmet idi. O öğrenciler genelde , o duruma erişmek için çok çalışırlar fakat Ahmet , dersi derste öğrenir , Moda'daki evinden okula gelirken da yolda (kaç dakika sürer ki) tekrar ederdi. Bu Ahmet'e yeterdi. Hırslarından arınmışlığı illa Nepal , Tibet görmesi gerekmeden ortaya çıkmıştı.

İlke 3 ; Ahmet , ihtiraslarını terbiye etmiş bir bilge idi.

Zor girilen bölümünü (Boğaziçi Üniversitesi – İşletme) , kolayca girip bitirdiğinde de beklenenden ayrı bir yol tuttu. Yani öğretilen ve bilinçaltlarına dahi doldurulan kariyer planlamalarına ödün vermedi. Müziği , tenisi , festivalleri , konserleri , dostları , iç barışı , huzuru , rekabetsiz sakinliği ile ilgi ve bilgi alanlarında ' öğreten ' , ' yol gösteren ' olmayı seçti. Esasında bunu da seçmedi. Doğal akış ile öyle oldu. Tenisi ve tenisle ilgili teknik konuları O'ndan öğrenen çok oldu. Ülkeleri de.

İlke 4 ; Ahmet , öğrendiklerini cömertçe paylaşan ve bilgisini başka bir şeye tahvil etmeye çalışmayan alçakgönüllü bonkördü.

* * *

Ahmet'in sayısız sıfatı olabilirdi. Olmadı.

Ahmet'in sayısız ödülü olabilirdi. Olmadı.

Ahmet'in büyük bir ' maddi ' serveti olabilirdi. Olmadı.

Ahmet'in büyük bir şöhreti olabilirdi. Olmadı.

Çünkü Ahmet'in ilkeleri vardı. Ve sıfat , ödül , para ve şöhret...

Bir başka deyişle ; şöhret , servet ve şehvet için yaşamadı.

Ve esasında kısa bir ömür de hem çok fazla ' yaşadı ' hem de yaşamadı.

Ahmet'in sayısız ilgi alanı , silinmez bir bellek gücü ve dolu bir hafızası vardı. Kimse de bu yoktu.

Ahmet'in değer verdiklerinin Ahmet'e değer veriyor olması O'nun nazarında ödüllü ve Ahmet'in çok ödüllü vardı başka kimsede olamayacak kadar.

Ahmet'in serveti ' bitcoin ' gibi biraz sanaldı , bankada değeri yoktu ancak gerçektir .

Ahmet isteseydi ne Türkiye'si Allah aşkına , dünya çapında şöhret olurdu. Umurunda değildi.

Ahmet küçük bir dünyanın büyük efendisi idi diye sanmayın sakın.

Ahmet , kimsenin pek göremediği büyük ve daima yeni keşif gezegenleriyle büyüyen bir sonsuz evrenin , rotası belli , sınırsız bir kâşifi idi.

Yüreklerimizi yakan gidişi ile de Moda Camii'nden taşan kalabalık , Ahmet'in çok önemli , ünlü , güçlü ve zengin bir bilge olduğunu bize kanıtladı.

Ahmet , (olmadığı için) Ferrari'sini satan bilge değildi.

O , Ferrari'ye tamah etmemiş yüce bir bilge , zarif bir dahi , kibar bir cömert idi.

Benim için O'nun anısına hazırlanan bu belge – kitapta yazabilmek büyük bir onur.

Ahmet'in hasletlerinin beslendiği ana ırmak olan Hülya teyzemize , dayanılmaz bir acıya , Ahmet'in gitarı , raketi ve sonsuz güzel anılarıyla dolu bir ortamda soluduğu hava bitmez güç versin.

Her kayıp acıdır.

Her giden üzücüdür.

Ahmet , çok sevgili dostu **Kerim Günver**'in , **Vedat Sabah**'in , **Fuat Eren**'in yanına gitti. Ve ardından **Haner Pamukçu** , **Fırat Türün**'de kervanına eklendi. **İzi Erbeş'e** , **Evren Turan'a** , **Murat Türün'e** de selam ve sevgi götürecektir belli.

Biz O'nu hep o bilen ama sorulmadan söylemeyen gözleri , gülen yüzü ile hatırlayacağız.

En son Suzan Sunalp'in vedasında Selimiye Camii'nde görmüştüm Ahmet'i .

Vedamız bir başka cenazedeymiş.

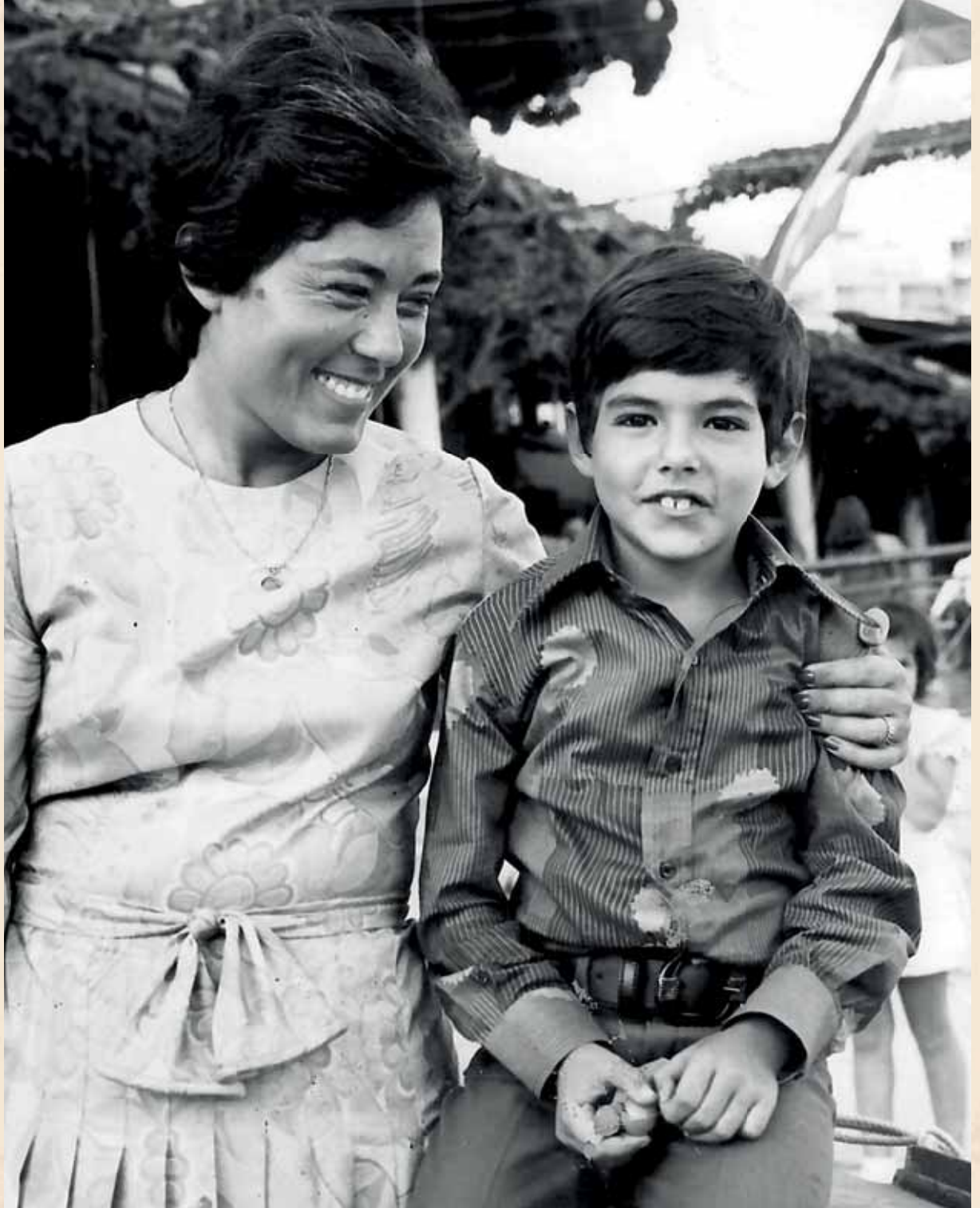
Sonsuza dek huzur bulsun.

Bir insan bu kadar sevilir!

Osman Ataman

**Ahmet ya... Dediler ki uzun bir yolculuğa çıkmışsın.
Önce şaşırдық , böyle aniden mi , veda etmeden mi?
Sonra tebessüm ettik...
Dedik ki Ahmet bu , nereye gideceğini , ne zaman döneceğini
hesaplamaz ,
Hayat ona işaret verdikçe yürür ,
Nerde mutlu oluyorsa oraya gider ,
Ne geçmişe bakar ne yarını düşünür ,
Ne bağlanır ne de bağlar...
Öyle tek başına yürür gider. Arkasına dönüp bakmasına gerek yok ki ,
Ne kimseye bir vefa borcu ,
Ne kimsede kırık bir kalp
Ne kimsede bir beklenti bırakmamıştır...
O gider aniden, sevenleri bakar arkasından ,
Bakar derler ki ,
Sensizde olur elbet ama gitmeseydin be Ahmet,
Az daha neşelenseydik o neşeli çocuk ruhundan
Az daha dinleseydik keşfettiğin hayat sırlarını ,
Az daha temizlenseydik senin temiz kalbinle ,
Az daha seyretseydik sende özgürlüğü...
Ama bilirler ki sen mutlu olmadığın yere
Gitmezsın ,
Dur gitme deseler , durmazsın ,
Ondan hem hüznle hem tebessümle bakarlar
Ardından yüreğine değdiklerin...**

Ömer – Sinem Gürün

9. yaş gününden annesi ile bir fotoğraf..

Annesi ile 9. yaş doęumgünü kutlamasından bir kare... (Moda Deniz Kulübü)

Dostum , arkadaşım , abim Ahmet Gürcan'ı dün 50 yaşında kalp krizinden kaybettik. Tıpkı 25 sene önce ölen babası gibi Moda kortunda tenis oynarken hem de... Tam o saatlerde evinden arayıp Ron Carter'a geliyor musun diye soracaktım da zaten geliyordur diye gerek duymadım. Hiç cep telefonu kullanmadı , evinde bilgisayarını bile yoktu ama iyi bir film ya da konser oldu mu birçoğumuzdan önce haberi olurdu. Spor (özellikle tenis ve basketbol) , müzik ve sinema konusunda memleketteki en birikimli adamlardan biriydi. Fotoğraftaki gibi gecenin bir yarısı Kadıköy'de bir barda otururken izin isteyip "Amerika Açık finali var abi ben eve kaçıyorum onu izlemeye" dediği çoktu. (Daha iyi bir fotoğrafını bulamadığım için bunları paylaşabiliyorum ancak.) Doksanlı yıllarda Hür FM ve Açık Radyo'da yaptığı Kahverengi adlı programla bizi siyahi müzik konusunda epey eğitmişliği vardı. Ama 1970'ler New York punk scene'i asıl uzmanlık alanıydı. Arada Kadıköy'deki Gitar Cafe'de akustik gitarıyla Velvet Underground , Iggy Pop , Talking Heads şarkıları tıngırdatırdı. Yirmi sene önce daha internet evlere girmedığı zamanlarda ilk tanıştığımızda bana bir saate yakın Alan Vega semineri vermişti. Yüksek sesle , heyecanlı heyecanlı anlattığı rock'n'roll hikayelerinden bir sürü şey öğrendik. Roxy Music'in In Every Dream Home a Heartache şarkısının sözlerinde âşık olunan kadının aslında şişme kadın olduğunu mesela. Çok zeki , çok değerli , dünya iyisi bir insan daha çok erken gitti. Cenazesi yarın öğle namazından sonra Moda Camii'nden kaldırılacak. Rahat uyu dostum , çünkü Todd Rundgren'in dediği gibi rüya sonsuza kadar devam ediyor.

Mehmet Atılgan

Sevgili Hülya Teyze,

Ben de hep keşke daha çok görüşseydik falan diye düşündüm ama aslında bu kadarına da şükretmek lazım. Ahmet ile ben önce çocukluktan , sonra da orta okuldan sonra birbirimizi gözden kaybedip sonra tekrar karşılaştık. Beraber geçirdiğimiz zamanlar için müteşekkir olmamız lazım. Ben de Ahmet'i çok sevdim her zaman. Bazen uçuk uçuk planlar yapardık ilerisi için. Bunlar tabi artık gerçek olmayacak. Ama yaparken de pek inanmazdık zaten , planlamak , düşlemekti keyifli olan.

Sen de lütfen kendine iyi bak. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa da lütfen haber et. Yakında gene görüşmek üzere.

Çok çok sevgiler.

Mehmet Birgi

*Hülya hanım bugün bütün gün dışarlardaydım şimdi oturdum bilgisayar başına.
Tonguç ne tatlı ne iyi bir çocuk, anlamamak mümkün değil ne kadar üzgün olduğunu...*

Bu kayıp çok kişi için çok ağır oldu , herkese başka dokundu ama bazılarımızı daha da etkiledi.

Ahmet özellikle yakın arkadaşlarının hayatında çok çok önemli bir yerdedi.

Onunla geçirdiğimiz her günü cherish etmek gerekiyor çünkü çok değerliydi her ani ama şu an yapamıyoruz sanırım.

Hayatla ilgili çok temiz çok güzel olması gerektiği gibi bir şeyi temsil ediyordu , hiç birimizin olamadığı bir şeyi.

Bu kadar zeki olup kafasının değil daha kuvvetli bir şeylerin peşinden gitti hep , selfless , kimsenin beceremediği...

Osman Vlora ile yazıştık geçen gün o da hiç uyku uyuyamıyorum diyor...

Böyle baş etmeye çalışılan Tonguç'un dediği gibi ağır bir challenge , hala anlamakta güçlük çekiyorum.

Hayatın kalan tek güzel haliydi...Geriye manasız , tatsız hayatlarımız kaldı...

Bir şekilde hayat devam ediyor işte , günlük dertlerle oyalanarak...

Umarım yazın ya da belki Ekim'de gelirim ve görüşürüz.

Haberleşmek üzere.

Çok sevgiler.

Banu Şahinoğlu

Aaaameet aaamet diye bağırdım telesekreterine arka planda boğuk sesle bir 70's rock parçası çalardı.

Bazen tak diye telefon açılır ooo kerim derdin görüşelim bir şeyler yapalım derdin. Biz günlük işlerle debelenirken sen hayatın her dakikasının ne kadar kıymetli olduğunu çoooo eskiden fark etmiştin bile. Her an değerli dostlukla arkadaşlıkla geçmeli , dolu geçmeli , bir şeyler yapılmalı yenmeli , içmeli , seyahat etmeli , film izlemeli , müzik dinlenmeli , gülmeli , eğlenmeli , kaliteli vakit geçirilmeliydi. Şimdi düşündüğümde senle her birlikte oluşumuzda mutlaka çok kıymetli , anlamlı , anısı olan bir şeyler yaşamış olduğumuzu ve istisnasız her günümüzü fevkalade güzel geçirmiş olduğumuzun farkına varıyorum.

Yazları Çeşme'de Selim'le basket oynarken , Ilıca plajının salaş kafesinde bira içerken , festivallerde film kovalarken , Osman'da Federer izlerken , Babylon'da ya da Açık hava'da konsere giderken , New York sokaklarında Central Park'ta gezerken , Küba'da araba kullanırken nerde ne yaptysak hepsi unutulmaz oldu benim için çünkü hepsinde o anın içindeydik ve çok yoğun yaşadık senin sayende. Çünkü sen günümüz dünyasında anın içinde yaşamayı becerebilen , doğal sezgileriyle hareket edebilen son derece samimi hesapsız ve içten bir insandın. İnanılmaz hafızan , zekân ve " sense of humour "unla muhteşem bir arkadaşlık , dostluk yaşattın bana.

Seninle olduğu kadar fazla ortak zevklerimiz ve meraklarımız olan arkadaşım da olmadı.

Senin eksikliğini nerdeyse her gün , her an hissediyorum içimde ve bu hüznün hiç geçmeyecek gibi geliyor.

Bir gece rüyamda " Kerimcim anlamıyorsun böyle olması gerekiyordu " dedin. Cosmos'a çok inanıyordun ve kendini ona teslim ettin ve bizi kendimizle baş başa bıraktın. Bir taraftan da " Bana güven burada kötü bir şey yok rahat ol ben halimden memnunum " diyerek içimize biraz su serpmeye çalıştın. Onu da yaptın ve " Hayatınızı yaşayın kardeşim , üzülmeyin , günler değerli... " dedin bağırarak hafif azarlarca bir tonda.

AAAAmetçim inşallah senin bir bildiğin vardır ve spritüel bir boyutta bir zamanda bir mekanda senle tekrar buluşuruz.

Şimdilik hoşça kal

Kerim Sarç

Maalesef hepimiz için aynı durum. Hele yazın Çeşme'de Ahmetsiz ne yapacağız nereye gitsem onu göreceğim çok buruk bir halde kaldık onsuz.

Keşke bütün bunlar olmasaydı ama Cosmos böyle istedi demek ki.

Sevgiler.

Kerim Sarç

Çeşme'de vefatından 1 ay önce çekilen son fotoğraf (Eylül 2016) Fotoğraf: Ayça Sarç

En genç arkadaşı Selim Sarç ile...

Chère Hülya,

Quand Duran et Dogan m'ont fait part de la terrible nouvelle de la mort subite d'Ahmet , je leur disais: Non , non , ça ne doit pas être vrai. Elle ne peut pas endurer encore une fois ce calvaire.

Eh bien, c'était vrai. Et cette fois c'est ton fils qui t'as été arraché. Tu as été amputée du plus précieux qu'une mère possède (où qui lui a été prêté). Cette douleur là est telle qu'on reste sans voix. Sachant qu'il n'y a pas de mots pour la décrire.

Je te dis seulement que nous sommes de tout cœur avec toi et que nous essayons de prier encore et encore.

Affectueusement

Guido et Anne-Marie

Hülya merhabalar,

Ben esasında haftalar önce döndüm İstanbul'a.

Zaten ilk iki hatta üç hafta mahkeme duruşmalarım vardı , avukatlarla çalışmak için döndüm. O süreçler biraz entansif geçiyor. Bir de avukatlardan biri İstanbul dışından geliyor bu sefer bende kaldı , onun için gece gündüz uzadı.

Sonra benim İstanbul dışında bir işim oldu oraya tam gittim , maalesef bu arada teyzem fenalaştı.

Bağırsak problemi şudur budur derken , Teyzemi , ansızın ve manasız bir şekilde hastanede geçenlerde kaybediverdik. Meğer teşhis edilemeyen bir mide kanaması varmış.

Size haber veremedim daha annem sarsıldı ve yoruldu , onun için taziye işlerini biraz yavaşlattık. Bu arada ben de malum vaziyette koşuşturmaların arasında kaldım. Annaliese hemen zaten gelmişti , o anneme biraz iyi gelebiliyor.

Ben de size hatta Gürcan kabriyle ilgili uğrayacaktım ve de tabii sizi asıl görmek için , konuşmak için. Ben bir kere uğradım bakımsızdı , organize edip temizlettik. Önemli değil de şimdi üstüne ne gibi bir çiçek dikmek lazım bilmiyorum. Sizin veya başkalarının bildiği Ahmet'in seveceği bir çiçek ne olabilir diye size uğrayacaktım , ama bu şartlarda olamadı maalesef. Bu konuyu da mail'de açmak istemezdim , kusura bakmayın , ama ben de vakit bulamıyorum. Üç-dört şeyin arasında dağıldım.

Sizin Cep telefonu numaranızı bilmiyorum , onun için açmamış olabilirim. Beni bu davalarım ile ilgili arayan bir sürü uyduruk insan oluyor onun için kayıtlı olmayan numaralara açmıyorum , kusura bakmayın. Bana numaranızı bildiriverin kaydedeyim.

Bu durumlarda Ahmet'le şunu tekrar ederdik; Life is what happens to you while you try to do your own things! (Yaklaşık olarak böyle bir şeydi, eminim Ahmet virgülüne kadar doğrusunu hatırlardı). " Jesus Of Montreal " filminden.

Big Love and big hug , pazar günü tabii gelmeye çalışırım , bundan emin olabilirsiniz. Ama gelemezsem de geçerli bir maruzatım çıkmıştır , yoksa tabii ki Ahmet'in anılması benim için bir öncelik.

Haber verdiğiniz ve davet ettiğiniz için teşekkür ederim.

Osman Vlora

Ahmet anı yaşırdı. Öylesine başarılıydık bu konuda , öldükten sonra sinek olarak Bodrum lojmanda odama geldi ve bir hafta daha yaşadı benimle. İşe gittim geldim yemek kırıntıları saçtım yere su bıraktım bardakta onunla Ahmet diye konuştum sonunda yerde kendisini buldum ölmüş. Bodruma gelmem için beni ikna etmişti , yeni bir hayat yeni bir iş diye , sonra kendi de gelecekti geldi.

O bir şeyler bulurdu yapacak her an , olmadı anı geleceğe saklarcasına yaşamaya devam ederdik. Ben ise kendimi bırakır koyulmaya. Beraber anlardık anı. Birçoklarına hiç kitap okumadığını söylerdi , ben ise hayatımda bir tek kitap okuduğumu ; Yabancı. Sanıyorum an be an yaşadığımızı belgeleyen bir eğlence söylentisi olmaktan çok bir hayat felsefesi idi bizim için!

Yolları paylaştık , farklı ülkeleri , en çok da İstanbul'u ; Kadıköy , Taksim , Boğaziçi. Duymasın üzülür Portland sıfır çekti birinci turda. Marmara'da yüzmek , at yarışlarında gelecek atı bulmak , İskender , kadınlarla tanışmak , kültür sanat yapmak , kahve Nero veya Starbuckslamak keşfetmek idi anı kısacası yaptığımız tüm o şeyler. Üstat John Stuart Mille katıldığım üzere , o kadar azımız eksantrik olmaya cüret ediyor ki bu çağımızın en büyük tehlikesini oluşturuyor!

Troy Smith

Öncelikle bu yazıyı kaleme almak çok zor oldu... Anlatacak o kadar çok anım var ki Ahmet kardeşimle , hepsini kısa bir yazıya sığdırmak mümkün değil... Yazdım yazdım sildim. Sonunda ortada kafası karışık , planı olmayan birkaç satır kaldı. Nereden başlayacağımı bilemedim. Ahmet'i en son o çok sevdiği sporu yaparken kaybettiğimiz günden sadece 1 hafta önce görmüştüm.

Yoğun bir cumartesi çalışma programımın ortasında sekreterim Moda'dan arkadaşım Ahmet Bey'in geldiğini ve bana çok kısa bir şey söyleyip gideceğini söyledi.

Ahmet her zamanki gibi kısmen telaşlı kısmen cool hareket ve ses tonu ile " Naber abi, biraz ara ver istersen... Böyle çalışmak iyi değil... " diye doğrudan konuya girdi. O sıralarda 6-7 aydır beni çok yoran kalp problemim vardı ve çözüm bulamıyordum. " Kendine zaman ayırmıyorsun ama bak sana film festivalinin kitapçığını getirdim sen çok seversin... Bazı filmleri işaretledim. Hepsini Kadıköy yakasında ve özellikle Altıyol'da... Lütfen bunlara git sonrasında tartışalım... Ama asıl ilk fırsatta sakın sakın tenis oynayalım " dedi ve kitapçığı bırakarak odadan girdiği süratle dışarı çıktı. Aslında Ahmet haklıydı , o günlerde sosyal sorumluluklarımın sırtımda kambur olduğu ve bir hekim olarak çalışma hayatımın beni bayağı zorladığı bir dönemdi. Bir dostumun böylesine naif duygular ile beni düşünmesi kollaması beni çok mutlu etmişti. Enerjimin tükenmeye yüz tuttuğu anda bana yeni bir heyecan katmıştı. Ama bir çalışma manyağı olarak bu duygumun sönmesi birkaç saatimi almıştı. Tam bir hafta sonra benzer bir maraton tarzı çalışma sonrası akşamı evde pestil durumda iken gelen bir telefon o çok acı haberi , kalbimi delercesine beni üzen haberi verdi. Üzüntüm o kadar derin oldu ki bir dönemdir sakın olan kalp ritmim o akşam bir daha tedavi için ameliyat olana kadar düzelmedi.

Ahmet Gürcan 70'li yıllardan beri tanıdığım , lise hayatımız boyunca pek samimi olmadığımız bir karşı apartman komşumdu. Hayatı boyunca çok pratik yaşamış biriydi. Ortaokul ve lise hayatım boyunca onu her sabah , öğle ve akşam üstü okul yolunda koltuğunun altında taşıdığı o basketbol topu ile hatırlıyorum. Yağmur , kar hiç fark etmezdi. Derken üniversite hayatımız başladı. Bir dönem hiç karşılaşmadık ve yıllar sonra moda yokuşundan evine dönerken karşı kaldırımında Ahmet'i gördüm : hare-krışna turuncu renkli kıyafetinde saçlarını kazıtmış bir görüntüdeydi. Hindistan'da arınmaya gitmişti ve asıl ilginç yanı hala sadece uzaktan selamlaşan iki insandı.

Aradan yıllar geçti bir yaz günü 1994 yılında SJ'liler derneğinde bir tenis karesinde karşılaştık , sonra sohbet , felsefe , sohbet , film , tenis , sporun her türlü... Her konuda kendine ait değişik ve şeytanın gör dediğin gören tarzda farklı bir felsefe geliştirmişti ; fikir tartışmalarında kolay kolay bileği bükülemezdi ama her fikre ve hayata karşı hoşgörüsü olağanüstüydü. Bilgisi her zaman beni şaşırtmıştır , özellikle tenis tarihi ve filmler üzerine olağandışı dip not bilgilere sahipti. Tanıdığım tüm insanların arasında 4 granslem tenis turnuvalarına (Wimbledon, Roland Garros, USA Open ve Avustralya Open) en az 1 kez gitmiş tek insandı. Neredeyse tenise adını veren tüm oyuncuların bibliyografisini bilirdi. Sanata sanatçıya , felsefeye sıra dışı düşkünlüğü her zaman dikkat çekirdi... Ama ilginçtir çalışma hayatından hiç hoşlanmadı. Alt yapısı olmayan , yaptığı işten başka bir şey bilmeyen insanlardan hep uzak durmak istedi. Aradığı en önemli şey samimiyetti , içten ve derin arkadaşlık için her şeyi yapabiliyordu. İşte bu hümanist özellikler onu bir gurup insana çok daha yakınlaştırırken bir kısmından da o kadar uzaklaştırmıştı , ama bu duygusunu o insanlara hissettirmeden. Minimalist yaşam gurusu da olarak tanımlanabilecek biriydi. İnsanca yaşamın asgari gereklerinin bir gıdım dışına taşmadan yaşayabilmesi aslında bir tembellik mi yoksa çok köklü bir hayat görüşü müydü hiçbir zaman emin olamayacağım , çünkü ben ona hiç benzemiyorum ve belki de - ne yazık ki - hayata aynı gözlükten bakamıyorum. Hayatın geneline olan muhasebemi ben hala bitiremedim. Ahmet bunları aşmıştı , benim ruhumdaki yazılım formatının daha üst versiyonuna çoktan geçmişti bile yıllar önce.

Ahmet bir çoğumuzun aksine evrimini tamamlamış bir ruhtu... Ve hiçbir şeyi zorlamayı sevmezdi , hayatı da... Ve işte öyle bir duygu ile aramızdan ayrıldı , hiç kimseye borçlanmadan , sade ve yalın... Ve giderken de bana son dersi verip gitti. Zorlama , yaşamdan keyif almayı unutma diyerek.

Aklımda kalan tek şey buruk bir hüznün... Zamanı gelmişti demek...

Güle güle kardeşim...

Öncel Koca

Dear Hulya,

I was deeply grieved to hear the sad news of your son's sudden death. Although I did not have the chance to know him well, I appreciate a mother's sorrow.

My sincere sympathy and best wishes for a lot of strength and consolation during this difficult period. May you be spared further grief.

Warmest regards,

Maryse

AHMET GÜRCAN BİZDEN GİTTİ

Ahmet Gürcan , Saint Joseph Lisesi'nde sınıf arkadaşım.

Tenis oynarken bize veda etmiş.

Ahmet bir dahi idi.

Bizim dönemde dâhiler , çok zekiler , çalışkanlar , entelektüeller ve umursamazlar çoktu.

Şöhret budalası ve piyasa markası olmak için deliren nedense pek olmadı. Olmaya çalışanı da belki başaramadı.

Ahmet , tevazu ve bilgelikte birkaç tepe adamdandı. Erhan Altunay ile dahi yarışabilir bir entelektüel olmasına rağmen O kendini kendisine sakladı.

Yaptığı ve ilgilendiği her şeyi de en iyi yapandı.

Can Bartu hem futbol hem basketbol oynayabiliyor diye ' tarihe ' geçti.

Ahmet ise hem futbolu hem basketbolu hem voleybolu hem de tenisi en üst performans ile oynardı.

Ahmet eğitiminde de hiç boşa atış yapmadı. İsteddiği derece başarılı olabiliyordu. İki yıl yana oturdum. Sadece zekâsı ile herkesi çözerdi.

En son Suzan Sunalp'in cenazesinde gördüm. Görüşürüz dedik. Yalan oldu.

İyi insan... dolu insan... dahi insan...

Annen kim bilir nasıl olacak bundan sonra...

Ama sen artık bize doldurulamaz bir boşluk sun...

Yolun açık olsun.

Ahmet... Dehalar yalnız olur.

Bundan sonra sadece huzurun olsun.

Osman Ataman

Hülya Teyze ,

Selam , insan en yakınlarını unutmuş , ben de yılbaşı tebriki vb. unuttum , gerçi kutlayacak bir şey yok benim için , Ahmet'in yokluğu çok zor , birçok konuda bana feedback verirdi. O hep benim yanımda zaten.

Seyahatlerim oluyor , bir Ankara bir de Mısır var , Ankara araba ile.

Sevgi ve Saygılarımı sunarım.

Tonguç Ecer

Hülya Teyze ,

Ahmet ile beraber kalbimin çok önemli bir kısmını kayıp ettim ,

Aşması çok zor bir Challenge gibi oldu benim için ,

Fakat üstesinden gelmekten başka çare de yok ,

Her şey çok manasız geliyor,

Bunu sadece sizle paylaşabiliyorum , biliyorum , çoğu kişi , benim yakınlarım bile beni anlamayacaktır ,

Sevgi ve Saygılarımı sunarım.

Best Regards/Cordialement.

Tonguç Ecer

Hülya Teyze ,

Ahmet'in benim için ne büyük kayıp olduğu , gün geçtikçe , artarak daha da belirginleşiyor.

Onu inanılmaz özliyorum.

Sizinle paylaşmak istedim.

Best Regards/Cordialement

İyi Çalışmalar,

Tonguç Ecer

Hülya Teyze ,
Mailler için çok teşekkürler.
Keşke zamanı geri alabilsek ,
Osman ile de görüşemiyorum ,
Aslında bazen Nino dışında kimseyi görmüyorum ,
Lütfen herhangi bir isteğinizde beni yanınızda bilin ,
Ben Ahmet'in yokluğunu ne kabul edeceğim ne de alışacağım ,
20 ekimden sonra benim için garip bir hayat başladı...
Sevgi ve Saygılarımı sunarım ,
Best Regards/Cordialement ,

Tonguç Ecer

Hülya Teyze ,
Bu iki yüzlü dünyada onun gibi gerçek insan yok.
Best Regards/Cordialement

Tonguç Ecer

Hülya Teyze ,
Ben de küçük bir şiir yazdım , naçizane ,

Güneş gibi doğdun hayatıma
Sen gittin,
Akşam oldu benim için
Görüşmek üzere.

Tonguç Ecer

Ahmet , seninle SJ'ten de tanışsak da , samimiyetimiz ben askerdeyken Antalya'da başladı.

Belçika'dayken bana Fransa'ya uğrayınca olaylar pekişti.

Daha sonra Çiftelhavuzlar , Kent Apt. , Göksu Evleri , Küçükyalı , güzel günlerde hep sen vardın.

Seninle yaptığımız 50 km , 30 km'lik üçleme yürüyüşlerinin hiç tekrarı olmayacak , İzmit yürüyüşü de hiç yapılamayacak.

Unutulmaz Hindistan seyahati ; o otobüs seyahati , otobüsün uçurum kenarında kayması , yolcuların şoföre saldırması , Hintlilerle aynı yerlerde takılmamız ; hep sayende oldu.

Herhalde Goa'yı bizim gibi gezen bir daha olmayacak.

Motor gezilerimizi de unutmayayım , kimse cesaret edemezken sen motoruma binerdin.

Çok değişik yerlere gittik yürüyerek.

Sayende hiçbir zaman bozulmadık.

Benim cesur arkadaşım

Sen hep yanımdasın.

Cep telefonsuz tek dahi adam.

Tonguç Ecer

Kerim'lerin evinde Selim'e gitar çalarken... (2015)

Ahmet çok iyi biriydi onu baya çok özleyorum benimle hep ilgilenip gitar çalardı çok üzgünüm onu hiç unutmayacağım.

Ahmet était très gentil il jouait le guitar il jouait très bien le tennis je voulais jouer tennis avec lui mais j'ai pas pu je suis désolé.

Selim YARI

Sevgili arkadaşım Ahmet ,

Babalarımızın Moda'dan çocukluk arkadaşlığı , Fenerbahçe'de birlikte basket oynamış olmaları ile doğan yakın dostlukları sayesinde seninle arkadaş olma fırsatını yakalamıştım. Aynı sınıflarda olmasak da Saint Joseph'teki voleybol ve Şaban Bülent Meriç ile maceralarımız fırsat buldukça hatırlayıp yad ettiğimiz günlerin başında gelirdi.

Yurt dışından dönüşümden sonra Moda Tenis kortlarında devam eden arkadaşlığımız birlikte çok zevkli ve heyecanlı maçlar yapmamıza ve bu sayede daha fazla zaman geçirmemize ve seni daha yakından tanımama vesile oldu. Hırslı ama hırslı olduğun kadar da centilmen olan sevgili kardeşim muhteşem volelerin ve drop shot'ların ile herkesin zorlu rakip olarak gördüğü bir oyuncu idin. Akşamdan kalmış olsan dahi , çivi çiviye söker mantığı ile en azından bir ter atma oyunu için korta gelmeyi ihmal etmezdin. Moda kortlarında kare kurulurken devamlı aranan bir oyuncuydun.

Kültürel etkinliklerden de geri kalmayıp , her sene film festivali boyunca piyasadan yok olurdu. Günde 2 veya 3 film izleyerek beni şaşkına çevirirdin. Ancak , bilgi dağarcığın o kadar geniş ve hafızan o derece kuvvetliydi ki , film isimleri , yönetmenler ve birçok konuda herkesin "nasıl olsa Ahmet bilir" diye başvurduğu kişiydin. Fırsat buldukça seyahat etmeyi seven , yeni yerler keşfetmeyi ve yeni insanları tanımaktan zevk alan kişiliğinle hayat dolu bir insandın.

Seninle geçirdiğimiz birçok güzel anı hala aklımda. Huzur içinde uyu güzel arkadaşım.

Özlem ve sevgiyle...

Osman Diyarbekirli

Sevgili Hülya ,

Evet , annem teyzemi hayatta tutmak için çok çaba sarf ettiğinden ötürü ve majör riskleri bertaraf ettikten sonra bu durum karşısında şaşırırdı.

Laf aramızda , ben Ahmet'ten sonra artık pek şaşırımıyorum. İnşallah şaşırılmak zorunda kalmam.

Küresel ısınma problemleriyle ilgili belgesellerde bazen şöyle hazin bir sahne gösteriyorlar , helikopterden çekilen.

Bir kutup ayısı , üzerinde durduğu devasa buz parçasının ana topraktan ayrıldığı noktaya geldiğinde bir şaşkınlık yaşıyor ve kırığın boylu boyunca koşmaya başlayarak tekrar o bağlantıyı bulmaya çalışıyor. Sonra bir Kuzeye bir Güneye her yere koşuyor ama hep yalnızlıkla çevrili , sisli denizin ortasında. Denize atlasa nereye yüzeceği belli değil.

Ahmet'in kaybı , hepimizde buna benzer bir yalnızlık çaresizliği bıraktı.

İnsan zaten yalnız bir varlık , bütün tantana ortadan kalkınca , tek başına kalınıyor. Ama bazen , insanın Ahmet gibi bir arkadaşı olunca bu yalnızlık hissi azalıyor.

İnsan kendi geçmişiyile , geleceğinin hep keşiştiği şimdiki zamanda yaşarken , o şartlarının yalnızlığında , o pencereden beraber bakabileceği birini çok zor buluyor.

Ben Ahmet ile bu yegâne kişiyi kaybettim. Siz de başkaları da.

Ahmet ile geçmişimin , geleceği , geleceğimin geçmişi , bütün keşişme noktalarında yapısal yalnızlığa geri döndüm.

O kutup ayısı gibi , bağlamsız.

Sizi büsbütün üzmemek için genelde susmaya çalışıyorum.

Kabir için esasında bahsetmeyecektim bile , yalnız , oraya ne ekileceği konusu çıkınca , şansa bırakmak istemedim. Sizin de “ out of duty” bir şey üstlenmenize lüzum yok , hep beraber yaparız , seçeriz. Hoş olur.

Evergreen güzel olur. Bir de latincesi Buddleia , ingilizcesi Butterfly Bush , Türkçe'ye de Kelebek Çalısı olarak tercüme edilmiş bir ufak “ bush ” var. Kışın yeşil , ilkbahar-yaz-sonbahar güzel çiçekleri var.

Bizde yalıda vardı. Özelliği şu çok güzel rengarenk kelebekler çekiyor. O kelebekler bu şehirde nereden geliyorlar anlaşılır gibi değil , ama geliyorlar.

Ahmet de sonuçta bir kelebekmiş meğer. Kısa hayatını en güzel , renkli şeyleri arayarak , bularak , göstererek ve nektarlarını alarak geçirdi.

Uygun görürseniz ileride , doğru sezonda , bunlardan ekmeyi öneriyorum (Kabrin dışı veya yanı da olabilir). Ben bulur , alırım. İsterseniz gider beraber seçeriz.

Ahmet'in bulunduğu yere kelebeklerin , renkli bir partiye gider gibi gitmeleri hoş olur diye düşünüyorum.

Sevgiler , en yakın zamanda görüşmek ümidiyle.

Osman Vlora

1987 , okul dışında ilk görüşmemiz, karşı tarafı çok iyi bilmiyorum deyince seni iskeleden alırım demiş , vapur saatlerini ve hatta vapurda oturmam gereken en iyi yeri söylemiştin. Kadıköy vapur iskelesinden Moda'ya yürürken çok iyi bildiğin her köşesini , sokağını , önemli noktaları anlattığın o yürüyüş hayatımın en heyecanlı yürüyüşüne dönüşmüştü , zaten de heyecanlıydım... Ondan sonraki 30 yılda yaptığın her şeyi , gittiğin her yeri , seyrettiğin her maçı , filmi , yarışı , konseri hep unutulması zor anlara çevirdin. Bunun içindir ki hepsi teker teker aklımda , hayatımın en tatlı anlarında tüm detaylarıyla duruyor.

US Open'da benim biletim yokken sen içeri girmiş , durmam gereken yeri söylemiş , binlerce kişilik ana kortdan içine taş koyup biletini aşağı atmıştın. Miles Davis konserinde band'in arkasından onlarla beraber Zelig gibi içeri girip , herkesin duyacağı şekilde " yürüyüp girsene " diye içerden bağırdığını unutamıyorum , tabii ben beceremedim... Karaborsa kavga dövüş zor girmiştim.

İlgilendiğin , çok iyi bildiğin , tutkuyla yaptığın her şeyi nasıl bir disiplin ve sevgi ile ne kadar eforsuz yaptığını hep hayranlıkla ve birazda şaşkınlıkla seyrederek buldum kendimi yıllarca. Bunca bilgi , yetenek , ve bir o kadar olmayan ego birarada başka kimde vardı bilmiyorum.

Ahmet ya da Gürcan nerde? Geliyor mu? sorusu hayatımın sorusu oldu. Ben hep geleceğini içimden bildiğim halde , bilmiyorum telefonu da yok haberleşemiyorum cevabını vermekten ileri gidemedim! Sense buluşma yeri ya da saati değişmiş olsa bile hep doğru zamanda , doğru yerde çıktın karşımıza... Seni görmek hep ne güzeldi , her seferinde hoş bir sürpriz gibi... Ben bu soruya neden gelecek birazdan demeyi hiç beceremedim , belki de bu sürpriz hal sana daha yakışıyordu , senden öğrenemediğim birçok meziyet gibi hala bilemiyorum. Petek'le Bodrum'da bir koyda otururken birden sahilde belirdin , İstanbul'dan gelip bizi nasıl bulduğun , çok normal bir şeymiş gibi " naber? " dediğin günün bilmecesi hala çözülemedi. Elinde çoğu zaman seyahatlerde bavul olarak kullandığın tenis raketinin şapkası vardı.

El yazınla Fransızca'dan çevirdiğin Kutu Adam , Osman Vloro ile düzenlediğiniz müzik festivali , Hür fm ve Açık Radyo'da güzel sesinle yaptığın harika programlar , Euro Spor'da anlattığın nefis tenis maçları , sevgili Hakan Ones'in dergisine yazdığın spor yazıları hepsi ne maceralar , ne komiklikler , ne hatıralarla doldu. Hiç hırslanmadan , şikayet etmeden ne büyük zevkle yapıldı hepsi , hep amatör kalmayı beceren ruhunla , ben yaptım demeden , hiç çalışmamış gibi üzerinde çok çalışarak...

Rengarenk , nadir çiçeklerle dolu bir bahçe gibi , istiyenin toplamasına izin vererek bütün arkadaşlarında unutulması zor izler bıraktın. Hepimiz bu bahçede anlaşılmanın huzurunu, yargısız sevgiyi , saflığı ve kaybettiğimiz birçok güzelliği bulduk.

Benim için hayatımın en şanslı , en değerli , tek doğru kararlılığıydı olabildiğince seninle vakit geçirmek. Hiçbir şey artık o kadar renkli değil ama o hikayeleri her fırsatta hatırlıyor , anlatıyorum bu koca boşluğu doldurmak için... Varsa öyle bir şey yine bir sürpriz yapmanı bekleyerek ...

Banu Şahinoğlu

Bülent Meriç ile Sedat Çamdelen'in Avrupa Şampiyonu çıkarttığı takımda Ahmet...

Sevgili Ahmet Gürcan'a ,

Ahmet'in babası Tonguç Bey , benim eski tenis arkadaşımdı. Sonradan Ahmet'le de tenis oynadık. Saint-Joseph' te Ahmet sevgi dolu voleybol seçmelerinden (Nazi kampından daha iyi tabii ki çünkü sonunda ölüm yok) başarıyla geçti ve voleybol takımına girdi. Ahmet komple bir spor adamıydı , yaşına göre fazla entel , hazır cevap , olgun ve becerikli. Hayat görüşü ve anlayışı çok değişti. 2000'li yılların değil , 1940'lı yılların asilzadelerindendi. Mesela lise 1'de al Saint-Joseph'ten , gönder Oxford'a , Sorbonne'a oraya bile adapte olabilirdi kısa zamanda.

Ben bir keresinde milli takım antrenörü iken , kampta bir sürü gazeteci ve antrenörler bir araya gelmiş konuşuyorduk. NTV spordaki bir televizyoncu " biz tenisi Ahmet beyden öğrendik " dedi. O zamanlar tenis maçlarını anlatan spikerdi herhalde. " Ahmet bey bütün terimleri bize öğretti " dedi, ben de " gördünüz mü işte, sıradan bir voleybolcuydu ama Modalı ve SJ'li olmanın farkıyla kendini nasıl yetiştirmiş , insanlar tanımış " dedim.

Saatlerce futbol anlatan adamların hepsine bedeldi Ahmet. Burası Türkiye ne yapalım ne cevherler var ama ortaya çıkaramadan yok oluyorlar.

Ahmet'in ne acelesi vardı bilmiyorum ama sırasını beklemeden gitti.

1966'lardan eski voleybolcu Kerim Gönver'i de rahmetle analım. 1963'lerden voleybolcu Erdinç Doğruyol'u da...

Ş. Bülent Meriç

Saint Joseph Voleybol Antrenörü

Ahmet'e Veda

“ Öğretmenler için en zor şey nedir? ” diye sorsalar, hiç duraksamadan "çocukluğunu , ilk gençliğini bildiği bir öğrencisine cami avlusunda veda etmesi " derim.

Ahmetçiğim de ondan evvelkiler gibi bir parçamı aldı götürdü giderken... Saint-Joseph'te onu tanıdığımda daha çocuktu. Akıllı , zeki , sorumlu , terbiyeli , çalışkan , saygılı , çok iyi yetişmiş bir genç...

Seneler sonra , yetişkin , yakışıklı genç bir adam olduğunda sık sık rastladım Moda'da kendisine: spor çantası elinde , spor kıyafetleri üzerinde hızlı hızlı yürürdü. Hep acelesi vardı sanki... Selamlaşmamız bile hızlı olurdu. Oysa ben onun nerede çalıştığını , evli mi bekar mı olduğunu merak eder , onu duymak , dinlemek isterdim...

Onu sonsuzluğa yolcu ettiğimiz gün , kısa bir süre evvel Mehmet'i uğurladığımız camideydik. O amansız , derin acı geldi içime yerleşti yine , erken gelen ölüme isyan duygusu tüm benliğimi sardı. Çok iyi yetişmiş , güzel insan Ahmetçiğim de dönüşü olmayan yolculuğa çıkıyordu... Eksildim , eksildik...

Işıklarda uyu oğlum Ahmet.

Yasemin Kaya (Keskiner)

Saint Joseph Fransızca Öğretmeni

Saint Josephli arkadaşlarıyla basketbol oynarken...

Antrenörü Sedat Çamdelen ile takım arkadaşları arasında...

Okul voleybol takımında...

Ben Saint Joseph Lisesi'ne 1980'de öğretmen oldum. İlk 2 yıl , 2 sene olan hazırlık sınıfları ve 3 yıllık orta okul sınıfları verildi bana. O yıllarda Saint Joseph Fransız Lisesi orta okul ve liseler arası voleybol ve basketbol branşlarında her yıl İstanbul ve Türkiye Şampiyonluklarına oynuyordu. Voleybol da okulun eski mezunu Bülent Meriç'in bu şampiyonluklara katkısı tartışılmaz. Büyük emekler vermiştir. Bülent Meriç bu başarıyı Saint Joseph lisesi öğrencilerini hazırlık sınıfından seçerek kulüp takımlarında oynatıyordu. Böylece öğrenciler hem okul takımın da hem de kulüp takımın da oynayarak tecrübe kazanıyorlardı ve fazla antrenman yapıyorlardı. AHMET GÜRCAN da bu öğrencilerden biriydi.

Okula yıl itibariyle benden önce girmişti (1977). Orta okul takımında oynarken kendisini tanıdım. Rahmetli demeye dilim varmıyor. Çok beyefendi ve terbiyeli bir çocuktur. Sporda da çok başarılı idi. Okul takımının en iyi oyuncularından biriydi. Kendisini 1982'de daha iyi tanıdım. Beden eğitimi derslerinde de haftada 3 ders beraberdik. Çok şampiyonluklar yaşadık. 1982'de lise voleybol takımı hem İstanbul hem de Türkiye Şampiyonu olduk ve Dünya Şampiyonası'na Belçika'da Spa şehrine gittik. Tüm bu seyahatlerde onlarla öğretmen-öğrenci değil , baba-oğul gibiydik. Dünya 2.si olduk.

Oğullarımdan biri de Ahmet Gürcan'dı. İyi insan. Başarılı insan. Mütevazı insan. Nur içinde yat. Allah rahmet eylesin. Bir öğretmenin bir öğrencisi hakkında böyle bir yazı yazması inanın çok zor. Allah bir daha nasip etmesin.

Sedat Çamdelen

Saint Joseph Fransız Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni

1980-2002

BOLENT MERİÇİN ÇALIŞTIRDIĞI SAINT JOSEPH ORTAOKULU...
MAYIS 1981 (FOTOĞRAFLAR: NEJAT ALTAY)

1980-81 SEZONUNU BAŞARI VE CENİLMEMLİK AMACI İLE ACAN İETT KULÜBÜ YÖNETİCİLERİ VE SPORCULARI TERCOMAN OBJEKTİPİNDE (CENGİZ TOKGOZ)

İETT KULÜBÜ VOLEYBOL, FUTBOL, GÜREŞ VE MASA TENİSİ ŞUBELERİ YENİ SEZONU AÇTI

Şampiyon Robert Lisesi orta kısım Bayan Voleybol Takımı bu yıl da ilk sırayı almayı başardı.

**Robert Lisesi kızlarda
Saint Joseph Lisesi ise
erkeklerde Türkiye Voleybol
Şampiyonu oldu**

Hatıra
1981
GÜNYÜZÜ

Türkiye Şampiyonluğu'nu yıllardır elden bırakmayan Saint Joseph orta bölüm voleybolcuları toplu halde görüüyor

Bir süre önce Bahkeşir'de yapılan Ortaokullararası Yıldız Voleybol Türkiye Şampiyonası'nda iki İstanbul takımı olan Robert Lisesi ile Saint Joseph Lisesi orta kı smları ilk sırayı aldılar.

Turnuva boyunca güzel o-yunlarıyla ümit veren genç voleybolcular, geçen yılın

şampiyonu olan takımlarını bu yıl da aynı başarıya ulaştırdılar.

Bahkeşir'deki başarılarını izleyen voleybol otoriteleri ve diğer takımların antrenörleri bu iki takımın aynı çalışma temposunu sürdürdüğü sadece Türkiye Şampiyonluğunu kolay kolay elden bırakmayacağına belirttiler.

BULVAR

29 Ocak 1983

VOLEYBOLDA 10. KEZ İSTANBUL BİRİNCİLİĞİNİ KAZANDI

ST. JOSEPH ŞAMPİYON

"BULVAR BULVAR ÇOK YAŞA"yı 10. defa voleybolda İstanbul şampiyonu olan Saint Joseph Lisesi voleybolcuları BULVAR Gazetesi'nin armağan ettiği voleybol kitaplarını alırken "sevdiğimiz bir kat daha arttı. Bizi unutmayan BULVAR'a teşekkürler" diyerek birlikte haykırıyorlar. "BULVAR BULVAR ÇOK YAŞA"
(Saim ALTUNTERİN)

Sarı-Lacivertliler son maçlarında 50. Yıl Tahran'a set vermedi: 3-0

SALON: Bağlarbaşı "A"
HAKEMLER: Atilla Erişç ***. Ali Kaya ***
SAINI JOSEPH LİSESİ: Kerim ***. Bora ***. Korkmaz ***. Ömer ***. Ahmet ***. Tolga ***. Kerem ***. Gökhan ***. Oktay ***. Günver ***.

50. YIL TAHRAN LİSESİ: Şefik ***. Bekir ***. İnan ***. Haydar ***. Sertaç ***. Cüneyt ***. Mustafa ***. Nazim ***. Mehmet ***.
SETLER: 15-7, 15-6, 15-5

Geçmişlerdeki final maçlarının son gününde Saint Joseph Lisesi 50. Yıl Tahran Lisesi'ni 3-0 yenerek 10. kez İstanbul şampiyonu oldu.

Bağlarbaşı Spor Salonunda tüküm iklim didaran seyircilerin korkunç tezahüratı ile başlayan karşılaşmada Saint Joseph baştan sona kadar üstün oynadı.

Son sete ilk iki seti almışın rahatlığı ile başlayan St. Joseph özellikle Bora'nın baştan sona kadar farkı bir anda açtı. 50. Yıl Tahran Lisesi ise çabıncı mücadele verdi, ancak son seti (15-5) maçı da 3-0 kaybetmekten kurtulmadı. Böylece Sarı-Lacivertliler bir kez daha İstanbul şampiyonu oldu.

Veda edemediğim , nasıl hoşça kal diyeceğimi bilemediğim bir durum içerisindeyim. Çok iyi tanır , çok iyi hisseder yazamazsın ya. Ne yazarsan yaz az gelir ya iste öyle bi yazı bu.

Ahmet'i farklı kılan , çoğunuzun bildiğini sandığı müzik , film , spor dünyasının zenginliklerini ortaya çıkarıp bizimle bonkörce paylaşması idi

Bizim ailece hayatımıza katkısı o kadar önemli ki içlerinden birini en önemli diye ayırmak çok zor.

Seninle yediğimiz , içtiğimiz , gezdiğimiz , seyahatlerimiz , hafta sonlarımız , Çeşme hatıralarımız gülmelerimiz duygusal anlarımız , tatlı sohbetlerimiz , kısa videolarımız harika fotolarımızın hepsi birer film karesi gibi gözümüzün önünde her gün. Bizim kozmik yüreği zengin arkadaşımız , dostumuz , kardeşimiz Ahmet seninle geçen şahane günlerin anısına hasretle...

Ayça Sarç

Merhaba Hülya Teyzeciğim ,

Gecen hafta gelemedim size , hafta sonu Çeşme'ye gittik hep birlikte.

Bizim eksi evde büyük bir sakız ağacı vardı hepimiz çok severdik tabi Ahmet de.

Onun anısına 2 tane sakız fidesi ektim. İnşallah tutar. Size fotosunu gönderiyorum.

Gene çok andık her zaman olduğu gibi.

Sevgiler , çok öperim.

Ayça Safoğlu Sarç

Ayça'nın Ahmet anısına diktiği Sakız ağacı fidesi...

*Rahmetli
babası Tonguç
Gürcan'ın da
bir Saint
Josephli ve bir
sporsever
olarak
Ahmet'in
gelişmesinde
şüphesiz çok
büyük katkıları
olmuştur.*

Sevgili Hülya ,

Ahmet'i anmak , hatırasını yaşatmak , çıktığı yolculukta ışıklar içinde olduğundan emin olduğundan emin olarak benden bir şeyler yazmamı istedin.

Memnuniyetle ama ben Ahmet'i kelimelere , cümlelere , hatta kitaplara sığdıramıyorum... Ahmet çok çok özel biri idi...

Temiz ruhlu , kibar , sportmen , ailesine bağlı bir kardeşimizdi. Dedim ya...

Kelimelere sığmıyor kendileri...

Sevgilerimle ,

Eser Arkun

Ahmet'in kaybı ile dünyada iyi insanların uzun yaşayamadığına bir kere daha inanmış oldum.

Aramızdaki yaş farkına rağmen " o " benim en iyi arkadaşım. Her konuyu konuşabildiğim, birlikte eğlenip güldüğüm yegane insandı " o ". Beraber vakit geçirmek , müzik dinlemek ve tenis maçı seyretmekte " ondan " daha iyisi yoktu. Eksikliğini her zaman hissediyorum ve " onu " hayatımın sonuna kadar unutmayacağım. Tanımış olduğum için de " onu " , kendimi çok şanslı hissediyorum !!

Toy Toy (Selim Şav)

*Onun , bizim sıradan insanların alışageldiği ve bildiği anlamda " Hiçbir Şey "i yoktu !
Ne ceb'i-face'i , ne karısı-çocuğu , ne işi-gücü ne üst-baş merakı gibi !
Yegane ödün vermediği tek bir varlığı vardı , od a tamamen " Kendisi " olmak !
Sonuç olarak o bize hiçbir zaman benzemedi !*

Yolun açık olsun Yoldaş-Sensiz çok fakiriz artık !!

Osman Şav

Hülya Hanım Teyzeciğim ,

Banu arkadaşımızdan Ahmet kardeşimiz ile ilgili bir derleme-kitap hazırladığınızı duydum ve çok sevindim. Bizim Ahmet ile birlikte yaptığımız belgesel filmin son versiyonu , iki bölümden oluşan bir kısa film ve Sultanahmet'ten bir başka çekimin tamamı da İnternet'te mevcut , yalnız lütfen izlerken kendinize dikkat edin , hatta yanınızda biri olsun , üzülmemeye çalışın , insan fazlaca duygulanabiliyor , bu yüzden size bu linkleri göndermeden önce çok kararsızlık yaşadım , lakin karar sizin olmalı diye düşündüm.

Selamlarımı , sevgilerimi , saygılarımı sunarım.

Eğer izlemek isterseniz linkler:

BELGESEL FİLM "YANSIMALAR"

<https://drive.google.com/open?id=oB-JgiEZeZVDJUU9ONkpBbTdTVzg>

(Bu filmin 45 dakikalık bir eski versiyonu vardı, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlardaki master tez projem için yapmıştık ve maalesef okulun kısıtlamaları nedeniyle film çok eksik kalmıştı , ayrıca Ahmet ile kendi görüntülerimizin filmde olmamasına karar vermiştik. Fakat daha sonra yeniden montajladım ve bir buçuk saate yakın oldu , eksik bölümleri ekledim ve Ahmet'in görüntülerini de ekledim , bence bu hali fena olmadı. Yalnız şu anda ses düzeyinde henüz bazı problemler var , profesyonel ses mühendisi bir arkadaş ince iş kısmını bitirmeye çalışıyor , dolayısıyla izlerken ses seviyesini manuel olarak bazı bölümlerde yükseltmeniz bazı bölümlerde düşürmeniz gerekebilir , özür dilerim bu durumdan dolayı)

KISA FİLM "TAVŞAN KAÇ"

1. parça <https://www.youtube.com/watch?v=Q6oj31ZEGPE>

2. parça <https://www.youtube.com/watch?v=AjerFT1tPfs>

(Şaka mahiyetinde çektiğimiz bir polisiye-komedi , ama içinde bazı politik mesajlar da yok değil ince ince)

SULTANAHMET PUDDING SHOP

<https://www.youtube.com/watch?v=xk6mJoZQCBs>

Montajsız

Orhan Balkan

1. Tevfik Taşçı Turnuvası Centilmenlik Kupası (1980)

Ahmet ile yaptığımız belgesel film...

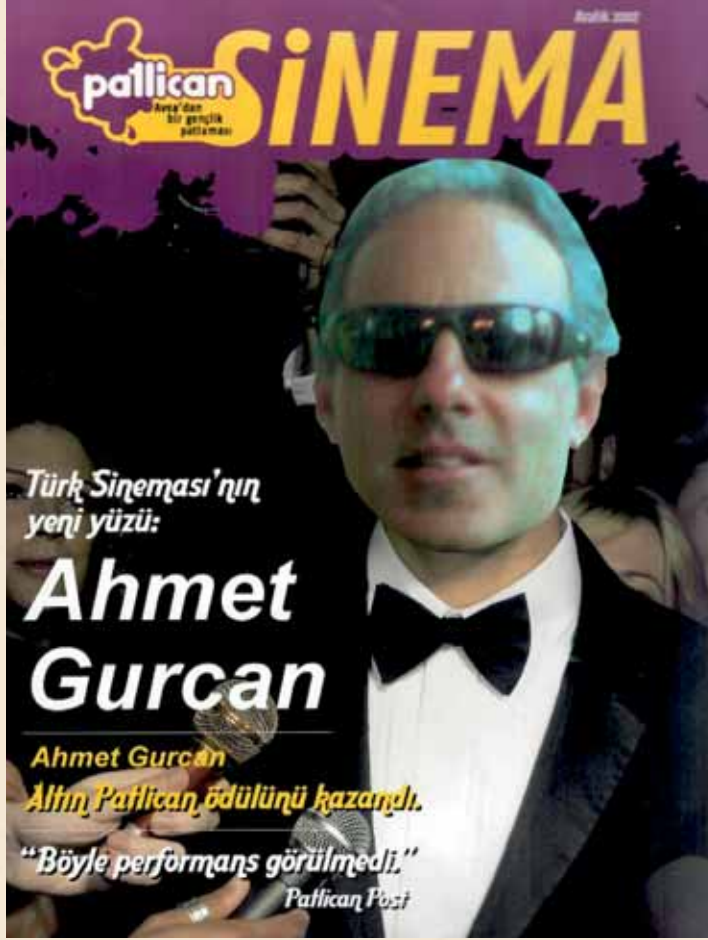
Hülya Hanım , bu kısa zamanda düzgün bir yazı yazmam çok zor , hazırlıklı değilim de hiç , ama Ahmet hepimizin kalbinde...

Ben size şunu söylemek isterim , çünkü beni en çok etkileyen şeylerden biridir : Sadece benim bildiğim kadarıyla bile , Ahmet onlarca kişinin " en iyi arkadaşı " idi. Osman Vlor , Tonguç , Nino , Kerim , Şeref , Osman Diyarbakırlı , Aydın , Mehmet Birgi vesaire vesaire liste uzar gider , ben en az yirmi kişi sayarım , Ahmet en iyi dostum , kardeşim diyecek... Lakin Ahmet Gürcan benim de en iyi arkadaşım , sonra araya kısa bir süre ayrılık gayrılık girdi ki ben o sıralar kafayı üşütmüş vaziyette idim bir kız yüzünden itiraf ederim , zaten akabinde Türkiye'den ayrılıp Cenevre'ye yerleştim yeniden... Sonra yine konuştuk telefonda , aramız düzeldi ve Türkiye'ye gelince ilk görüşmek isteyeceğim kişi yine Ahmet idi.

Gerek insani gerekse kültürel anlamda birbirimizi çok iyi anlayabiliyorduk. Eskiden İsviçre'den Türkiye'ye tatile gelince anamı babamı görmeden önce elimde bavul Kadıköy'de Ahmet ve Şeref ile buluşturduk. O zamanları çok özleyorum gerçekten , ülkemiz ve kentimiz de hala daha güzeldi o zamanlar , insanlarımız da öyle...

İnşallah görüşmek üzere Hülya Hanım , sonsuz sevgiler size...

Orhan Balkan

Ahmet'in film bilgisi çok derindi , hafızası da iyi olduğu için filmler hakkında geniş bir vizyonu vardı. Arkadaşları da sembolik olarak böyle bir 'patlıcan' ödülünü layık görmüşlerdi.

Hülya merhabalar,

Annemi arayıp , bugün için haber vermiş ve davet etmişsiniz.

Ben maalesef gene yurt dışındayım.

Ahmet şu veya bu nedenle hep bizlere beraber.

Spontanéité onun zaten tercihiydi.

Bu tarihler bana zor geliyor.

Ona olan sevgimiz , uzak ve bir daha görme ihtimalimizin az olduğu bir ülkenin paraları gibi tam sarf edilemeden cebimizde kaldı.

İstanbul'a gelince arayacağım , sevgiler , selamlar herkese.

Osman Vlora

Buz hokeyi kaskı

Lise sıralarından tanıştık ama arkadaşlığımız sonraları gelişti. Spora düşkünlüğümüz malum , tenis maçlarını beraber izledik ve Ahmet ilk 128 tablosunu hazırlar ve tahminlerde bulunurdu . Favoriler Larsson ve Korda idi en estetik dream final olarak nitelendirirdik. İşi o kadar ciddiye almışız ki Tuzla'daki evde uyanıp birbirimize bakıp aynı anda Karbacher dediğimizi ve hayretler içinde güldüğümüzü hep hatırlarım. Yurtdışında gezmeyi fırsat buldukça planlanmamış yolculuklara çıkmaya bayıldığını tanıyan herkes bilir. Yaptığım turlardan 2 tanesine gelmişti rahmetli. Türkiye'de az bilinen yerlerden biri Antakya Çevlikte kumsalda denize doğru bakarak “ burada değişik bir spiritüel hava var” demişti, benim de en sevdiğim yerlerden birisidir. İkincisi ise İran sınırında başlayan bir tura katılmak için “ film çevirmek için mekân arayışında olan ” bir sineast kisvesinde olduğu bir turda güzergahı uzatarak Çıldır gölünün kuzeyinde sadece yazları meskûn olan bir köye varıp oralardakilerde sohbet ederken göl kenarında bir iskelede durup manzaraya hayran kalmıştık. Bu iki enstantane aklımdan hiç çıkmaz. Ahmet söz konusu olunca herkesin orijinal anıları vardır muhakkak. Yazının başlığına gelince , Fenerbahçe ve renklerine sevgisi malumdu bu yüzden küçüklüğünden beri İsveç in sarı lacivert renklerine de tutkundum. Bir ara bir spor mağazasından İsveç milli takımının buz hokeyi kaskı almıştım. Hediye almayı umursamadığını bildiğim halde bu sana yarasır deyip emri vaki ile kabul ettirdiğimi hatırlıyorum. Umarım göklerden bakıp yazılanları görünce gülümsüyorsundur Ahmet Gürcan...

Aydın Barkot

Kerim Gürçay ile beraber...

Seni daha beş yaşımdan beri tanırım. Kız kardeşim Melike ile bizi nereye sürüklesen oraya gelirdik. Kimsenin arkasından böyle tatlı tatlı güle oynaya gitmezdik. Her sokaktan çıkar cep telefonu kullanmayı en güzel yerlere partilere giderdik. Evliliğimde de kocamın Boğaziçi'nden arkadaşı olup çok güzel Babylon'da müzik dolu günler geçirdik. Moda da annenin economic forum çantasıyla her yerden çıkardın , seninle Kilyos'ta gittiğimiz bir partide o meşhur çanta çalındı. Bütün gece aradık seni ve seninle bütünleşmiş o çantayı hiç unutmuyacağım , halen bakarım hangi sokaktan çıkarsın diye çıkmıyorsun sen hiç gitmedin hep bizimle Modadasın benim özgür abim.

İpek Akman

Sevgili Hülya teyze ,

Çok sevindirdiniz beni e-mailiniz ile! Ben teşekkür ederim size bana yazdığınız için.

Ahmet gerçekten çok kıymetli! kendi özünde ve de kendine özgü bir insan idi! Çok arkadaşı üzüldü Ahmet'i kaybettik diye! Her zaman özlenecektir Ahmet!

Sizin acınız dünyanın en büyük acısı olsa gerek Hülya teyze! Size güç dilemekten başka bir şey gelmiyor benim de elimden ne yazık ki. Kendinize iyi bakın lütfen!

Yeni yılınızın biraz daha sakin , huzurlu ve olabildiğince keyifli geçebilmesi dileklerimiz ile. Çok saygı ve sevgiler.

Deniz Birgi

Hülya teyze nasılsınız?

Size olabildiğince mutlu sağlıklı bir yeni yıl dilemek istedim!

Ahmet çok! kıymetli bir arkadaş idi! Huzur içinde uyusun! Sabrınız gücünüz eksik olmasın!

İsviçre'ye yolunuz düşecek olursa lütfen haberdar edin beni.

Çok saygı ve sevgiler Hülya teyze!

Deniz Birgi

Ahmet Abi'ye Veda

Çocukluğumda cennetin bahçeleri Moda'daydı benim için.

Her mevsim başka renklere soyunan ağaçların arasında... Denize çıkan sokaklarda... Duvarlardan taşan okullarda... Salıncaklarda sallanan çocukların parkında...Ve hemen yanındaki toprak tenis kortunda.

Dünyanın sadece bizim etrafımızda döndüğünü düşündüğümüz zamanlarda , Moda'daki arkadaşarımla birlikte bizden büyüklerin anlattığı hikayelere hayranlık duyar , henüz tanışmadığımız mucizeler için heyecanlanırdık.

Farkında olmadan kayıp zamanların mesafelerini silip ortadan kaldıran bir kahramandı Ahmet Gürcan bizim için.

Hayallerimize merdivenler kurmamıza yardımcı olan.

Tenis kortunda gitar çalıp sevdiği şarkıları söylerdi. Evine davet eder , plaklar dinletirdi. Müziğe dair efsaneleşmiş hikayeler anlatır , öğütler verirdi bize.

Sabırsızlıkla sorular sorardık. Cesaretlendirici bir gülümseme yüzünde , rüyasından uyanmış cevapları paylaşırdı bizimle.

Gerçekle hayalin sınırlarında dolaşmadan , gerçek gözyaşlarıyla tanışmadan gidilecek yol bir yere varmaz , derdi. Cesur olmak gerekir sonu yalnızlığa çıksa bile , derdi.

Zaman içinde başka hayatlara dokununca çok daha iyi fark ediyor insan. Mekanlar o özel anları paylaştığımız kişilerle anlam kazanıyor.

Ne kadar bir yere ait olduğumuzu düşünsek de gün geliyor yabancı düşüyoruz sonunda oyunlar oynadığımız sokaklara. Özellikle de çocukluğumuzun kahramanları başka diyarlara kanatlandığında.

Berke Taşer

New York'ta Kerim Sarç ile... (2010)

Sevgili Ahmet,

“ Life is what happens to you while you're busy making other plans...”

“ John Lennon ”

Bu muhteşem sözleri ilk senden duymuştum. John , senin en iyi adamındı.

“ 3Hayat, sen planlar yaparken başına gelenlerdir. ” Evet , bizler planlar yaparken hayatta kendi planlarını bizler için yapıp kaderimizi çiziyor.

C'est la vie...

İnan Kuyululu

1980 yılında Ahmet'in yaptığı desen çalışmaları...

Çocukluğumuz,

Ufuk Apt'ünde başlayan
çocukluk yıllarımız,

Ahmet' için her konuda sahip
olduğu bilgiler eşliğinde oynadığımız
renkli oyunlar, bilgi yarışmaları, v.s.

Ahmet' için beni yolda gördüğün zaman
tasladığı bilge halleri,

Ahmet' için beni her gördüğünde
gütersin dalga geçeceğine yaptığın güzel
espriyer,

Ahmet' için hayatta dalga geçen
halleri,

Daha hatırlayamadığım bir sürü güzel
anlar ve anılar,

Gök zamanına gitkin ve geride
sana saygı ve sevgi duyulan onlarca
insan bıraktın.

Mekânın en güzel meleklerle
donanmış. Sakin, huzurlu ve mutlu
kal.

Sabri Çelen ARZU

Sevgili dostum Ahmet'in vefat edip benim de onun arkasından böyle bir yazı yazdığımı hala inanmıyorum. Olayın şokunu onca geçen zamana rağmen atlatmış değilim. Ahmet'e en yakın olmuş ve onunla en çok şey paylaşmış insanların başında geldiğime inanıyorum.

Çocukluk döneminden beri yakın arkadaşlık ve dostluk kurmuş olduğumuz Ahmet , herkesin bildiği gibi çok yönlü ve renkli bir kişilikti. Ayrıca , bugünlerde hepimizin arayıp da bulamadığı “ gerçek dost ” tanımına uyan nadir insanlardan biriydi. 40 yıllık dostluğumuzda arada uzun süre görüşmediğimiz dönemler olmasına rağmen , her görüşmemizde ilk günkü gibi samimi ve sıcak davranırdı. Pek çok konuda üst düzey yetenekleri vardı. Mizah yeteneği , sinema , spor , sanat ve yabancı dil bunlardan bazılarıydı. Sevdiği insanlara karşı inanılmaz samimi, içten ve verici idi. Canlı , doğru bildiğini yapan , kolay pes etmeyen ve neşeli bir yapısı vardı. Hayatını özgürce ve seçtiği doğrultuda yaşamış ender insanlardan biriydi. Ahmet, aynı zamanda bir filozoftu. Hayatını dolu dolu ve yaşamını anlamlı kılmaya çalışarak yaşamayı severdi. Bu yönüyle de sıradan insanlardan ayrılırdı.

Aradan geçen zamanda ona olan özlem , zamanla daha da artarak süreceğe benziyor. Bizim de yakın arkadaşları olarak onun anısını yaşatmak ve onu unutturmamak boynumuzun borcu olmalıdır.

Rahat uyu sevgili Ahmet ,

Şuna eminim ki nasıl olsa bir gün bir yerlerde tekrar buluşacağız.

Yaman Dikerdem

US Open'dan... Fotoğraf:
Kerim - Ayça Sarç

Hülya Teyzeciğim ,

İyi ki önyak oldunuz, iyi ki size uğradım. Çok ama çok özlemişim Ahmet'i. İyi tanıdığımı zannettiğim , çok sevdiğim , nevi-i şahsına münhasır oluşunu saygı duyarak takdir ettiğim Ahmet'in meğer bilmediğim yönleri de varmış. İnsan yakinken hep "Nasılsa burada, istediğim zaman görürüm" rahatlığına kapılıp ihmal edebiliyor sevdiklerini , doyusuya görüşemiyor. Ahmet'le bazen teniste , bazen sokakta , bazen beraber Fenerbahçe maçlarını seyrederken görüşüyorduk. Keşke daha sık görüşseymişiz. Sanırım bu bana ders olacak ve değer verdiğim diğer insanlara daha fazla zaman ayıracağım , hep Ahmet'i anarak.

Yusuf'a Ahmet'in videosunu gösterdim. Başta Ahmet gözüküyor ya görüntüde , Yusuf müzik setinden geliyor zannetti şarkıyı ve profesyonel birisinin şarkısını çalıyorlar zannetti :) Çok etkilendi , ikimiz de çok duygulandık. Işıklar içerisinde uyusun , eminim bizi görmüştür ve gülümsemiştir her zaman yaptığı gibi :)

Hüseyin Cimcoz

New York'ta Ayça ve Kerim Sarç ile...

Kerim Sarç'ın US Open'da çektiği ilginç bir snapshot...

Hülya Teyze ,

Ahmet için yazacaklarım şu. Sevgili Ahmet şu anda vakit geçirdiğin frekansta dilerim Fenerbahçe'n , Beatles'ın , sevdiğin spor dalların , sinemaların ve hurilerle berabersindir. Yakın bir zamanda buluşmak dileğimle güzel kardeşim...

Şeref

Ahmet benden üç dört yaş küçük olduğu için Saint Joseph lisesinde tanıma şansım olamadı. Mezuniyet sonrası yıllarda , SJ'li abi kardeş olarak Moda sokaklarında veya Moda Deniz Kulübünde karşılaşır merhabalaşırdık. Benim Ahmet'i daha yakinen tanıma şansım tenis kortunda oldu. Bu kadar tenis sevdalısı bir insan tanımamıştım. Ne zaman rastlasam üzerinde eşofman sırtında tenis çantası ya korta gider ya da gelirdi. Yüzünde o güzel Gülümsemesi ile “ abi ne haber ” der , “ Ne o gene korta mı gidiyorsun ” diye karşılık verip gülererek el sıkışarak devam ederdik.

Ahmet, son derece efendi duruşu , hırslardan arınmış kişiliği , genel kültürü , sevecenliği , arkadaş canlılığı , yakınlığı , güler yüzü ile her yaştan insanın yakın arkadaşı , dostu oluverirdi. Kortta çok muhabbetler ettik , çok zaman geçirdik çok tenis maçları yaptık. Keşke daha da yapabilseydik.

Halen daha kortun yanından geçerken içeride olduğu veya sokağın köşesinden elinde raketi ile karşıma çıkacağı hissi içimde.

Bu güzel insanın , bende olduğu gibi , tanıştığı herkesin anılarında hoş bir seda bıraktığına inanıyorum.

Cengiz Polater

Hülya merhabalar ,

Kaç gündür seyahat ediyorum.

Havaalanlarında , uçaklarda , trenlerde yazdım.

Ahmet'in bu durum hoşuna giderdi muhtemelen.

ÇOK İYİSİN! diye patlardı...

- " Nasi Goreng " dedi annem; bu hafta öğlen yemeğine yapmayı düşünüyorum, sor hangi gün müsait ise davet et Ahmet'i.

Ahmet annemin hindiçini yemekleri repertuarını severdi.

Üzerinden nereden baksak 1111 günden fazla zamanlar geçmiştir.

Yanılmıyorsam bize ilk geliyordu.

Okul ortak noktamız olsa da okul dışı hayatta daha çok ortak noktamız vardı.

Ahmet olağandışı olan şeylere ilgiliydi.

Olağanüstü nitelendirilenlerden daha fazla güvenirdi referans olarak.

Olağanüstülük sosyo-ekonomik şartların fazlaca belirlediği bir değerdi.

Ahmet felsefe ile bilinç düzeyi yükseltilmiş bir hayatın ve hayattan beslenen felsefelerin kesiştiği bir rotada kalabilmek adına pasifist , dirençli bir kavga verdi.

Benzer hissi ve kavramsal seçiciliğe sahip olan kişilerin " dava arkadaşı " idi.

Yaşayan ve kirlenmemiş , taze soyutluğu aramak yorucu ve yıpratıcı bir disiplin.

Dışarıdan pek algılanamayacak , strüktürü tanımsız gibi algılanan bu tercih tersine tutarlı ve bilinçliydi.

Dadaizm , Situationisme ve Discordianisme gibi bütün fikri ufuklar radarındaydı.

Ahmet'i ilk gördüğü Tarkoswky filmine Londra'da Institute of Contemporary Art'ta ben götürmüştüm. Ahmet'e görmediği , bilmediği yönetmen bulmak zordu.

Film Tarkoswky'nin Solaris'i idi.

İçinde Cervantes'in Don Quixote'sinden alıntı ilginç bölümler vardı , hayat ve ölüm ile ilgili.

Shakespeare'deki " The village fool " teması gibi , Tarkowsky'de de deli olanların doğruyu keşfetmiş veya yakın olması konusu çokça var. Bu Ahmet'in de sevdiği bir konuydu.

Tarkoswky , İspanyol filozof José Ortega y Gasset den çok etkilenmiş.

" La vida no puede esperar a que las ciencias expliquen científicamente el Universo. No se puede vivir ad kalendas graecas. El atributo más esencial de la existencia es su perentoriedad: la vida es siempre urgente. Se vive aquí y ahora sin posible demora ni traspaso. La vida nos es disparada a quemarropa. Ya la cultura, que no es sino su interpretación, no puede tampoco esperar. "

Felsefenin , hayatın yaşanmasındaki aciliyet ve bunun akamete uğratılmasındaki hüznün ile ilişkilendirilmesi asli bir konuydu.

Ahmet hayatını bilinçlendirdiği tercihleri yönünde , bir " Gesamtkunstwerk " gibi önceliklerine göre yaşadı.

Son görüşmelerimizden birinde Jakarta da aldığım üzerinde Deus Ex Machina yazılı , siyah bir T-Shirt hoşuna gitti. İstedti. Ahmet'in bu tarz bir şey istediği nadirdi. Bir şey verebiliyor olmanın mutluluğu ile verdim.

Endonezya pilavı ile başladık , Jakartadan gelen T-shirt'le bitirelim.

Ahmet'i hayatının anısı önünde saygıyla selamlıyorum.

Osman Vlor

Kerim Sarç'la
2010'da New
York'ta...

Sevgili Ahmet ,

Seni ilk gördüğümde pusetinde etrafa gülücükler atıyordun. Hatırladığım güzel anılardan biri de zaman zaman sen Kulüp'te annenin kucağında otururken seni güldürmeye çalışmamdı. Yıllar sonra iyi ki tenise başlamışım , böylece sen yirmili yaşlarındayken seninle tekrar birlikte olma şansını yakaladım. Tenise yeni başlayan birisinin heyecanını benimle oynayarak keyifle paylaştın.

Seninle kortta birçok güzel sohbetlerimiz oldu. Özellikle sanat ve spor konularında derin bilginle her zaman sohbetlerimize yepyeni bakış açıları kattın. Büyük yaş farkına rağmen arkadaşılığımızdan çok zevk aldım. Senle sohbet etmek kortu daha da keyifli bir hale getirdi. Yokluğundan sonra kort bir kişiden fazlasını kaybetti. Bazı eski arkadaşlar gibi ben de çok büyük keyifle korta gitmiyorum artık. Bedri Rahmi'nin çok sevdiğim bir şiirinden ;

“ Yaşadım! Erik ağaçları şahidimdir. ” dizeleri artık bana eskisi kadar keyif vermiyor Ahmet.

Kazım İspahani

*Ah Ahmet'ciğim , canımın içi , sevimli deli , lakayt dahi , kabilesini kaybetmiş kabile reisi.
Bacak bacak üstüne attığında salon efendisi , hatta dışişleri bakanı ciddiyeti , buna
mukabil batakhane mahallelerinde en büyük bitirim. Üstün akıl , bir o kadar da
merhamet. Gitar çalarken John Lennon , tenis oynarken Magnus Larsson Ahmet.
Gür bir can , seninle birlikte ben de biraz öldüm.*

“ Ahmiyet için intellectually celovek ”

Rafi Bişar

1980 yılında yaptığı basketbol resmi...

*Ahmet'in
kaleminden...*

Radyo kültürü ve Türkiye geçişi

Pazarlamada müşteri esastır, yani müşterinin ihtiyaçları ön plandadır ve yeni bir ürün ortaya çıkıyorsa bunları karşılaması beklenir. Özel radyoların yayın alanını İstanbul megalopolünü değerlendirirken, İstanbul'da yaşayan insanların özel radyolara ihtiyaçları var mıdır, varsa bu nelerden kaynaklanabilir; veya başka bir deyişle özel radyoların mevcut radyolardan (TRT 1, 5, 51, polis) farkı ne olmalıdır ki tercih sebebi olsunlar. Ortaya yeni bir ürün çıkmadan bazı bilimsel ön testlerle belirlenmesi mümkün olan bu veriler, maalesef özel radyolar konusunda toplanamamış ve ihmal edilmiştir.

O zaman dışarıya ve mevcut radyolara bakalım. Radyo olgusunun kabaca iki ana işlevi vardır ama bu iki işlev genelde birbirleriyle uyusmaz. Birinci işlevi vakit geçirci (entertainer) olması, diğeri ise eğitici (educative) olmasıdır. Eğitici özellik gerektirir, çünkü eğitimde bir kültür eyleyicisini söz konusudur, ve bu herhangibir kültür olabilir. Kültür eyleyicisini hassas bir konu olduğunda sistem (devlet veya rejim) fertlerine, kendisine ileride katkıda bulunmasına ve bünyesinde rahatça salıverilmesine yani mülkünden iyi şekilde yararlanabilmesine olanak sağlayacağı bir kültürü eyleyici eder ki bu devlet politikalarını ilgilendirir - Türkiye gibi devlet politikasına sürecini tamamlamamış, gelişmekte olan ülkelerde bazı kültürel süreçler, özellikle bu hangisi kültür olmalıdır, neye hizmet edecektir.

localayan bir kimlik krizi isindedir. Bu krizi en safve olarak gözlemlendiği yer de İstanbul'dur. Bu sebeple özel radyoların İstanbul'da kim, ne şekilde eğiteceği tartışılmasına bir muameledir. Mesela bir özel radyo devamlı batı müziği çalıyor ise otomatikman bir batı kültürü mesajı vermiş oluyor. Batı kültürü, diğer gelişme = batılasmaya tanımı kabul ediliyorsa, İstanbul'da yeni kuşakın ihtiyacı olan bir şeydir. Ve yine yukarıdaki tanımı doğru olarak kabul edecek, batı müziği çalan özel radyolar İstanbul'un (toplumu) gelişmesine (batılasmaya) katkıda bulunmaktadırlar. Ama buradaki en önemli hadise batılasmadan ne yonde olduğu ve gerçekten tanımıdaki yeni gelişmeyle eş anlamlı olan batılasmadan gerisi tuttuğu tutmadığıdır. Mesela Londra'da Capital radyosu % 30 lara varan dinleyicisiyle ilk sıradadır. Ne yapmaktadır Capital? Top 40 ağırlıklı çalar; çok deyimli jungle'lar iletir; DJ'ler son derece profesyonel tiplerdir; yaygın akşamı olarak makine düzeninde akar; devamlı yarışmalarla dinleyici kazanır; konser organizasyonları gibi promosyonlara girer, imajını kuvvetlendirir vs. Yani dinleyiciyi fazla rahatsız etmeden çok hızlı bir fon oluşturur. Fazla devamlı ve sofistike bir eğitimi yoktur, dinleyiciye istediği, beklediği - sağda solda devamlı görünür duyarak bir fikir sahibi olduğu - şeyleri verir, onu şaşırtmaz. Yani kısaca algılanması kolay, herkesin hitap edecek son derece ticari bir eğitimidir. Pazarladığı ve sunduğu şeyler basit olduğu için tüm en iyi şekilde yerine getirir. İşte radyonun vakit geçirmesi özelliğine çok iyi bir örnek. Gayet tabii dinleyicilerin büyük bölümü 20 yaş altı gençler ve bir miktarda sınıf atlama kevesindeki küçük burjuvazidir. Batı anlamındaki ölçüt maddi başarı olduğu için, madem Londra'da en çok dinlenen yani en başarılı özel radyo Capital, o zaman keven İstanbul'da da benzeri bir şey kurulabilir, (tabii kurulamaz zira yeterli altyapı yokken arcaz taklit edilmeye çalışılabilir..) çünkü zaten özel radyo da bir medya aracıdır, yani her yerde narasını için reklam alınması gerekir ve reklamların da zaten

İnanınca bu son derece yanlış bir düşüncedir. Çünkü medyanın dünyamızın her tarafında birbirinin aynı ve kesin kurallarla çalıştığı işlevleri son derece güç hatta imkansızdır zira medya toplumun her topluma ve kültüre göre ayrı bir mantığı ve arz-talep dengesi vardır. Ayrıca batıllaşma ve gelişme sadece maddiyatçılık değildir. İnsanları hafızasız ve deşifresiz bir yaygın uyutucu reklam alana yoluna göndirebilir. TOP 40, İngiltere ve A.B.D'de sahneler neticesinde ortaya çıkar. Mesela "I will always love you" parçasının başarısı bir pazarlama stratejisidir. Nispeten daha dar geliri olan sıyahlara hedeflenmiş ve filmle desteklenerek onlara güzel bir imaj sunulmuştur. 12-17 yaşlarındaki sıyah çocuklara sahneler bir imandır, çünkü onların buna ihtiyacı vardır. Bu, Londra veya N.Y.C'de bir anlam ifade edilebilir. Ama bu ne parçanın iyi olduğunu gösterir (ki kusine kötü olduğumun kanıtıdır) ne de sabahın akşamı kadar İstanbul'daki özel radyolarda satılmasını gerektirir. Doğal olarak batı kültürüne yeni adapte olmaya çalışan ve batı müziğini çok iyi tanımayan bir İstanbul'lu genç kız veya oğlan bu her gün duydukları parçaya, o kültürün ve müziğin kaliteli bir örneği zannedecekler ve kendileriyle his ilgisi olmayan bir durumun kurbanı olacaklardır. Ve ne yazık ki batıllaşma süreçleri de, bu şekilde, temel ve çarpık bir yolda sapacaklar. Amerikan filmlerinin (kopsi deji) de topluma yanlış yansımaları benzer mantığa dayanır. Mesela A.B.D'de İngiltere'de olay yaratan "Boomerang" filmi burada kimseyle ilgisi çekmedi. Amerika'da Hollywood sineması zor günler geçiriyor çünkü artık Amerikan toplumunu da uyandırıyor. Filmler çocuklara ve sıyahlara yönelik olmaya başladı. Neyse bu ekonomik bir özel durum... Konuyu dallandırmayalım.

İstanbul'daki özel radyolar - bütün uyarılar, emeller ve maddi kullukla kurulan özel radyolara saygı duyuyorum. Maddi kaygıları olanları doğaldır. Ama kaliteli bir işçiyiz güncellenen dinlenmeyecekleri anlamına gelmez. Türk insanı iyileştirici ayarlar eder, yeniliklere açık bir **uyarılardır**. Şu anda özel radyoların dinlenmesinin tek nedeni 'yenilik' olmaları, bu da onların özellikle çok insanları da bu süreçte bu modadan sıkılacak-

mekten çıkacaklar. İstanbul'daki yeni kuşak; bakışmalarına, geliş-
mesini istediğimiz yeni kuşakı uyutmak, his ilgili olmayan bir kuşak
alanına yllamak, özendirici olarak yerine; kaliteli, gerçek, kişilikli, di-
nüst bir yayın veritmesi lazım. Çünkü hakiki sanatçı sanatı de kendisi
olur, kendi gerçekliğini yaşar ve ortaya koyar. Kaliteli sanat gerçektir, uyuma
değildir ve dinleyici veya izleyici kendi gerçekliğine yaklaşıyor. Radyoların
yeni kuşakı geliştirmesi, eğitmesi iş ancak böyle mümkündür. Kaliteli,
gerçek sanat nezryat ile... Ticari sanat, pazarlama stratejisidir, uyutmadır.
kür amace gider. A.B.D ve İngiltere'deki sistem Türkiye gerçekliğine uymaz;
konular, kiltürler farklıdır. Ama genç insana Baki kültürünün kaliteli
örneklerini sunarak onların seviyesini yükseltmek önce her özel radyonun
görevidir ve bu, radyoları bahırır. Top 40 haftada iş veya iş defa ayrı
bir şekilde yer alabilecek özel bir program olmalıdır. Bunun dışında
kaliteli müzik salınmalıdır. Gerçek sanat kamurca kızıyı geliştirecek ve
bunu sakince yerine getirecek tek kuvvettir. İza insanlar kendi salt
gerçeklerine yaklaşıyor, kendi seslerini dinlemelerine yardım eder, kısıtlı olur.
Bu manada kaliteli ve baki anlamında radyo deyime aklına kamur
TRT3 geliyor. Bilgilendiriciliği, çok çeşitliliği ve ciddiyeti kamurca özel
radyoların örnek alması gereken özellikleri. 'Kısıtlı mı? Çok!' Bir kere
Türkiye'deki çarpık bürokrasiden masibini alması bir kurumun radyosu. Çift
bir devlet radyosu. Yararlılığı, yerellekle kapalı dünyayla dünyayla
kapalı. Ruhun ve tekduya, çok düzeyli ve güzel programlar var ama sunuluş
ları ve hoşlanışları belli nüseyidelerden geçtiklerinden silişmiş ve kısıtlı-
nı ne gördük ki... İşte özel radyoların avantajı. Sunulama yok, yasadı yok,
kısıtlama yok. Dünyayla arkadaş d, yakın d ama seviyeyi yükselt. Kısmen
birten yapılabilecek çok güzel bir fırsat. Tecrübe önemli değil; zamanla kula-
nılar, ayrıca hata doğaldır, insanidir. Ama bilgili, çok bilgili personel şart...
Çok ciddiyet ve sorumluluk gerek yok; ancak laubalilik asla. Üç noktalara da
git, ama arada; tıpkı Top 40 gibi haftada 1-2 defa. Baki ülkelerde örnekleri
var; "extreme" DJ'ler, şilgen DJ'ler, bunlar güzel renkleri bir radyo için. Menue
yapıdaki şahısları yorunı çok bilgili, sanatsi ruhlu, yaratıcı ve acıkmace

ortaya koyulmalı. Bunun sorumluluğu, İstanbul'da genç kuşakta
örnek olacak kalitede olması gerekir. DJ Türkiye'yi çok iyi kullanmalı,
parçaları sunup sunmak yerine kendi espisimi, yorumunu getirebilirdi.
DJ'ler İngiltere şart olmalı üzere en az iki dilin bilene (iki deşecode) ve
müzik konusunda (en azından popüler müzik ve tarih) uzman olmalı.
Kendine güvenmeli, sosyal olmalı; pasifize edilmiş olmalı. Jingle
ları sürekli yazılmalı. Radyo kurucu organizasyonlarına destek olmalı.
(kendi katalinini yaratma kadisesi) vs...

İşte ~~bu~~ eğitim ~~ve~~ ~~geliştirme~~ güzel vakit geçirmenin
şartları. Tabii sadece racıganı görüşlerim... Saygılarımla...

[Signature]

SAİNT-JOSEPH- İSTANBUL'DA GİZLENEN BİR ÜLKE

Saint-Joseph'in İstanbul'un ortasında başlıbaşına bir mahalle olduğunu bir tek Saint-Joseph'liler bilir. Yeni rehberlerden pek anlaşılmasın bu : Yoğurtçu Parkı Yokuşu' yken Esat Işık Caddesi'ne dönüşen yol ile Kalamış Koyu arasında bölge bemböş duruyor onlarda. Oysa Mektupçu Osman Nuri'nin güzelim 1934 Rehberi öyle mi ? Orada, Moda ile Şifa arasında bütün 'donanım'ı ile gösterilir Okul : Giriş binaları, ana binalar ve avlular, bahçe ve iskele apaçık çizilmiştir. Gören anlar ki, düpedüz koskoca bir mahalledir bu - topografik özellikleri açısından.

Aslında bir ülke'dir. Ana kapısı, bir Vakıtlar gümrük gibiydi : Girmek de çıkmak da kolay değildi Saint-Joseph'e ; geceleri Doberman'lar beklerdi 'şato'yu. Şimdi viza kaldırıldı galiba. Bekçi binası, alabildiğine küçümen bir villadır ; iki katlı, karo cam kapılı, döner merdivenli bir yapı. Öteki yanında girişin, laboratuvarlar uzanır ve Henri'nin ya da Odun'un hayaleti bekler onları. Ana binaya giden uzun, at kestaneleriyle şemsiyeli yolun sonunda, müthiş bir havuzun başında durur Saint Joseph'in heykeli. Boyamayı tamamlayamadan üç gün uzaklaştırma almıştım. Yol üçe ayrılır o noktada : Biri doğrudan binaya, ötekisi mutfağın ve eski yemekhanelerin tarafına, üçüncüsü ise yönetim birimine ve dik bir merdivenle 'Petit Quartier'ye ulaşır.

Müdürün odasını görmeyeli 20 yıl oldu. Koyu, kasvetli bir mekân olmadığını anımsıyorum. Pierre Caporal iyiden iyiye gençti o sıralar, belki de onun yüzündeki aydınlık karanlığı dağıtıyordu. Hemen karşıda velilerin, bazan da önemli konukların ağırlandığı iyi döşenmiş bir salonun yer aldığı biliyorum. Öğrencilerin alışveriş yaptıkları 'procure' odası da, küçük 'Zooloji Müzesi' de arkadaydı. Onları ayıran koridor gözetlik bir atmosferle uzardı. Saint-Joseph sonsuz koridorlarla örülmüş bir kovandır zaten.

Sınıfların eşya dökümünü yapmak zor değildir. Birörnek, dörder kişilik kapaklı sıralar kaplardı büyük odaları. Üzerlerine isim kazımak yasaktı. Yalnızca ilk yıl kullanılan hokkaların yeri boş kalırdı. Tepemizin taşı atınca sıra kapaklarını vurmaya başladık. Hoca kürsüsü enikonu yüksekteydi ; karatahtalar yeşildi ; sınıfın dibinde dururdu soba ve sözümona soğuğu kırardı. En önemli aksesuar dev saattti : Bir tek sınavlarda acele eden Zaman. Zil uzun, asabî çalardı. Saint-Joseph'ten çan sesi eksik olmazdı. İkinci kattadaki etüd odalarının manzarası görkemliydi : Yassıada'ya dalardım ben. Yemekhanelerin donanımı sıradandı. Hiçbir yerde sırtımızı dayayamadığımız için yarı kambur ana kapıdan.

Yatakhaneleri çok büyüktü okulun. Mavi gövde, beyaz pike. O yüksek tavanlı uçsuz bucaksız koğuşları ısıtmazlardı. Sanıyorum bundan, dış panjurlar hemen hiç açılmazdı. İnce uzun lavabo, ince eğik aynalar, çitkırıldım musluklar ve loş tuvaletler. Temizdi hep Saint-Joseph, ama buzuldu. Onu erimek bilmeyen bir buzdağına benzetirdim kış aylarında. Sonbaharda büyüleyiciydi yaprak ordusu ; lacivert akşamların etkileyiciliği kolay

unutulmazdı. İlkbaharda patlardı çevre ; ama karne hazırlıkları çoğumuzu anlamsız bir yokaşa sürdüğü için genellikle aymazdık.

Cumartesi-pazarları okulda geçirdiğim ve iflâh olmaz bir avâre kesildiğim için okulun köşe bucağını en iyi tanıyanlardan biriydim. Petit Pasteur'ün cilt atölyesi, kamburun odası, mahzen, bazı müstahdeme ayrılmış çatı katları arasında gece gündüz dolaşırken bir tek şey kafamı kurcalar dururdu : Okulun özel kokusu. O her noktaya sinmiş parfümü bileşkenlerine bölmek belki de olanaksızdı. Ahşabın, rutubetin, ikidebir tazelenen badanın, silinen taş karoların ve oradan geçmiş onbinlerce çocuğun soluğundan toplanıp bir imbikten geçmiş tarifsiz bir alaşım mıydı ?

Bir **ülke**'dir, boşuna demedim. Petit'Cour'un arkasından başlayan bahçelerde sebze ve meyve yetiştirilirdi. Kendi kendine konuşarak frère Paul geçirdi patikalardan birinden. Raylar ve vagonlar vardı daha geride. Aşağıya, Kalamış Koyu'ndaki küçük iskaleye kadar giderdi 'demir' yolu. Bilmem San Marino daha mı büyüktü ?

Saint-Joseph'i voleybol, özellikle de basketboldaki başarılarından tanıyanlar okulu ziyaretlerinde için sırrını hemen kavraşlar : Beşi kapalı onlarca saha ve pota ile döşenmiştir beton zeminli dev avlular. Gelgelelim, sanıyorum artık oynanmayan 'özel' oyunların varlığını bile bilmeyenler çoğunluktadır. Genel hatlarında beyzbolu çağrıştıran "raket", sıçramayan bez bir top ve kalkanlarla oynanan "bouclier", neredeyse bir yüzyıl boyunca, Saint-Joseph'te kansız(hatta arasına kanlı) meydan muharebelerine sahne olmuş folk-sporlardı. Söz aramızda, her iki sporun da başarılı figürlerindenim ben, iki kez gazi oldum üstelik. Okuru ülke kılan bir özellik te buydu.

Okulun birkaç kartpostalı vardı elimde, ama bir tanıdıkta gördüğüm Saint-Joseph kartları büyük bir şaşkınlık içinde bırakmıştı beni. İstanbul'daki hiçbir okula nasip olmamıştır böyle bir koleksiyon. Oradaki, çoğu 1900'ların başında çekilmiş fotoğraflara baktıkça, yaşanan köklü değişimi kavramamak elde değildi. Bilardo oynayan büyük sınıf öğrencileri, dönemine göre hayli modern döşenmiş frère odaları, biraz kitsch tadı taşıyan kilise yavrusu beni kendi dönemime, tiyatro salonuna ve kantinden sesi yükselen "Papez"e götürdü. Saint-Joseph devriâlemini, gene de, upuzun koridorları baştan uca kateden "şeref listeleri"ndeki binlerce genç insanın yüzleriyle tamamlıyor hayal gücüm. Hayır, hemen hep "kara liste"nin başındaki nezih yerini koruyan kendi yüzümü aramaya kalkışmıyorum orada. İrili ufaklı pek çok düşü beslemiş, küçük büyük binlerce hayatın projesini temellendirip ön provasını yapmış o insanlara bu yıl okula ilk adımını atacak çocuklar bakacaklar uzun uzun. Çoğu hayattan da mezun olmuş eski öğrencilerin katıksız sessizliğine bir anlam vermeyi ancak Saint-Joseph'i bitirdikleri gün akıl edebilecekler.

Ve İstanbul'un, Şifa ile Moda arasında gizlenmeyi sürdüren bu kapalı kutu mahallesi, hâlâ tarihi yazılmamış bir ülke gibi, vatandaş kaydı yapmayı sürdürecektir.

TENİS-İ TENEFFÜS - (AUSSIE OPEN'İN ARDINDAN)

Tenis dünyasının yıldızları sezonun ilk Grand Slam'i için her sene olduğu gibi sıcak güney yarım küreye, Avustralya'nın Melbourne şehrine uçtular. Çamurlu Yarra nehri ve tren rayları arasında kalan eşsiz güzellikteki " Melbourne Park" ta onbeş gün boyunca yüksek elektrik yaşandı. Yüzbinlerce insan Rod Laver -Vodafone arenaları arasında mekik dokurken hem soluksuz heyecana hem de gerçekten nefis tenise tanık oldular. Marat Paşa bu şartlara yakışan bir biçimde, önce yenilmez denilen Federer'i, ardından da kendi memleketindeki 100. Aus Open'da Hewitt'i yenerek özlediği tahta oturdu.

Nev'i şahsına Münhasır Bir Karakter: Hewitt

Hewitt çok hızlı ve mücadeleyi hiçbir yerde bırakmıyor. Bunlar kaliteleri.. Ancak gerek defansa yönelik- karşı tarafı bozmaya dayalı oyun tarzı, gerekse karakteriyle kendisini tenisin asaletine ve güzelliğine yakıştıramayan çok kimse var. Buna Avustralya'lılar da dahil. Aşırı hırsı ve inadiyla geriden mütemadiyen top çeviren ve rakibi hataya sevkeden, sonra da avazı çıktığı kadar bağırarak adrenalinini yükselten bir oyuncu. Ayrıca, o kadar çok küstahlık ve edepsizlikleri var ki geçmişte, bir tür davranış bozukluğundan, hastalıktan bile söz etmek mümkün. Turnuvayı alması, 2005 senesinde tenisseveri iyice şımarmış bir Hewitt vakasıyla başbaşa bırakacaktı. Seneye Federer'le başlamak bile, enteresan olmamasına rağmen, inanın o sevimsizlikle mukayese edilecek birşey değil.

Bütün bunlar bir yana, Chela, Nadal ve Nalbandian'ı herşeyini vererek, savaşarak beşer setlik maratonlarla geçmesi ve dömi finalde çok kuvvetli ama saf Roddick'i hakikaten takdire şayan dirençle püskürtmesi neticesinde finale çıktı.

Ne gariptir ki, negatif tarafları ve marazi hırsı sanki kozmik bir şaka gibi finalin gidişatına müdahale edecek ve kendisine çok pahalıya mal olacaktı. Maçın kesin hakimi olduğu bir sırada, üçüncü sette 4-2 30-0 öndeyken! çizgi hakemine küfür ederek sportmenlik dışı davranıştan ceza aldı. Bu hadise maçın mukadderatını Safin yönünde değiştirecekti. Hem de keskin ve dramatik bir şekilde..

Hareketin tekrarı halinde gelecek olan puan cezası korkusu Hewitt'in rahat bağırıp çağırmasına, bir nevi köşeye sıkışmasına sebep oldu. Tamamen ritmi bozulan Avustralyalı o noktadan itibaren oyunlar birer birer kaybetmeye başlayınca, önce set sonra da maç ve çok anlamlı 100. şampiyonluk kupası avucunun içinden kayıverdi. Tabii burada Rus raketin de hakkını teslim etmek gerekir, özellikle son sette oynadığı fevkalade tenis için..

Federer'in 2004'teki kayıtsız şartsız üstünlüğü bu sene ciddi bir şekilde tehdit edileceğe benziyor. Dev heykelsi yapısıyla Safin, Roddick ve beğensek de beğenmesek de Hewitt'le dolu bir yıla şimdiler kendimizi hazırlayalım. Zaten bir diğer açıdan bakıldığında da bu birbirine tamamen zıt oyuncular ve karakterler tenisin tadı tuzu. Tansiyon ve ateş yükseliyor, psikolojik savaş iyice önem kazanıyor, veyhail bu ters stillerin çarpışması tenis seyirini renkli ve eğlenceli kılıyor.

Ayrıca Ermeni üstad Agaşisi'ye, İsveç tenisinin eski yıldızı Thomas Johansson ve yeni yıldızı "Pim Pim" Johansson'a, 1.68'lik Belçikalı bücür deha Olivier Rochus'a, kızlarda muhteşem geri dönüşleriyle Davenport ve Serena'ya - bu arada Sharapova'yı da unutmayalım- ve burada bahsedemediğimiz nice karaktere turnuvaya kattıkları neşe ve güzellikler için teşekkür ediyoruz.

Günaydın
Eray Boy, Us open Nostalgiya isimli yazımı gönderiyorum. Sağlıklar
Usoopen'in tarihini de içeren.
Ahmet Gürcan

eozer@radikal.com.tr

erayozero@yahoo.com
ucuzroman@mynet.com

WIMBLEDON 2005

Gelenekçi Anglosakson tarzı, her sene olduğu gibi Haziran'ın sonunda Wimbledon'da sahne aldı. Güney Londra'da on beş gün devam eden yeşil şölen tenisin krem tabakasını bir kez daha ağırladı. Bu yılın şaşırtıcı hadisesi sağnak yağmurların ilk hafta pek ortalıkta gözükmemesi ve davete geç iştirak etmeleri olurken, İngiliz hanımefendiler geniş şapkalarının gölgesinde kremalı çileklerinin tadını çıkardılar. "All England Club"ın çim kortları yine hücum oyuncularına avantaj sağladı ve tek erkeklerde tüm zamanların en komple oyuncusu olarak gösterilen Roger Federer beklendiği gibi rahatça şampiyon oldu. Üstüste kazandığı bu üçüncü Wimbledon zaferi, genç İsviçre'li tenis dehasını, aynen Borg, Mc Enroe ve Sampras gibi; oyunun kült isimleri arasına şimdiden yerleştirirken, 2005 Wimbledon bir manada bu statüyü tescil etti.

Kızlarda ise, Mayıs ayında İstanbul'a gelen ve İstanbul'lu tenisseverin gönlünde taht kuran Venus Williams, 1 No'lu seribaşı klas raket Davenport'u büyük mücadele sonunda yenerek gül kokulu tabağı kaldırdı. Aslında, turnuvanın 119 yıllık köklü geçmişi göz önüne alındığında klasik bir son olması daha doğru geliyor. Ama iki senedir eski formundan uzak olan ve 16. sıraya gerileyen Venüs, dünya sıralamasının en üstünde bulunan Lindsay Davenport'a bu şansı tanımayarak hoş bir sürprize imza atmış oldu. Üç saate yakın süren bu muazzam final, "unutulmaz maçlar" arasındaki yerini hiç şüphesiz alacaktır.

Wimbledon klasikleri içinde (beyaz kıyafetler, gül kokulu trofe, şampanya, çilek v.s.) en "olmazsa olmaz" durum arzedeni tabiyatıyla yağmurlar. Öyleki basın bile bunu her fırsatta kullanıyor. Pırl pırl havada başlayan maçlar, ilk defa beşinci gün yağın sağnakla kesildiğinde, İngilizler bunu bir gün önce turnuvaya veda eden sevgili oyuncuları Tim Henman'ın gözyaşları olarak yorumladılar. Duygular ve metaforlar bir yana, seyircilerin artık bu durumdan herhangi bir şikayetleri bulunmuyor. Zira yağmur için verilen aralara alışmış, hatta bunları birer sosyal fırsat olarak görmeye başlamışlar. Bu durum turnuvanın bir parçası olarak kabul edilmiş olsa da, merkez kortun üstünün kapatılması fikri bu sene tekrar gündeme geldi ve uzun zamandır tartışılan projenin, en nihayet 2009 Wimbledon'dan itibaren hayata geçmesine karar verildi. Bu doğrultuda merkez kortun üstüne açılıp kapanabilir bir "roof" yapılacak. Evet yine şemsiyeler fora edilecek, çocuklar yine yeşil çarşafarla alelacele sahaları kaplayacaklar ama en azından bir kortta karşılaşmalar aralıksız oynanabilecek.

Wimbledon 2005'in bir diğer fenomeni de, geçen senenin kızlar şampiyonu güzel Rus raket Maria Sharapova idi. Daha ikinci gün, turnuvanın 23 senelik başhakemi Alan Mills, Sharapova'nın oyun esnasında çıkardığı 100 desibele varan seslerin rakiplerinin konsantrasyonunu bozduğunu ve gelecek sene bunun için kural önlemi alabileceklerini söyledi. Daha da ileri giderek Sharapova'nın çılgınlıklarının, erkeklerin cinsel dürtülerini harekete geçirdiği söylendi ve oyuncuların çılgık desibel listeleri çıkartıldı. Buna göre Sharapova'nın 100 desibelini 88 desibelle Serena Williams takip ediyor. Venüs Williams ise 81 desibelle üçüncü sırada. 1.82'lik uzun boylu Rus raket yarı finalde Venüs'e kaybettiği maça kadar güzelliğiyle de medyayı peşinden koşturdu ve turnuvanın gerçek

US Open'dan bir kare... Fotoğraf: Kerim - Ayça Sarç

yıldızı konumundaydı. "Mid Sunday" denilen ilk hafta sonu Pazar günü Wimbledon'da ananevi olarak maç oynanmasına ve dinlenme günü olmasına rağmen Sharapova'nın antrenmanında izdiham yaşandı. Fotoğrafçılar sporcunun erotik pozlarını yakalayabilmek uğruna yerlerde sürününce polis tarafından kortdan uzaklaştırıldılar. Bu arada Sharapova'nın geçen sene Nike'la 60 milyon dolarlık sponsorluk anlaşması yaptığını ve hala internet yoluyla lise öğrenimine devam ettiğini de belirtelim. Bu da kendisini dünyanın en zengin lise talebesi yapıyor haliyle. Acı tatlı hatıralarıyla güzel bir Wimbledon geride kaldı. Şimdi sırada Amerika US open Ağustos ayının sonunda New York'da yapılacak. Son büyük randevu için oyuncular önümüzdeki günlerden itibaren hazırlıklara başlayacaklar. Sabırsızlıkla bekliyoruz.

US OPEN 2005

Nihayet senenin son Grand Slam'ini "Amerika Açık" da geride kaldı. 29 Ağustos – 11 Eylül tarihleri arasında NY Flushing Meadows tenis merkezinde gerçekleşen turnuva tek bayanlarda Kim Clijsters , erkeklerde ise Roger Federer'in üstünlükleri ile sonuçlandı. Geçen senenin şampiyonu İsviçreli büyük yetenek New York'da kupayı bir kez daha kaldırarak profesyonel dönemde arka arkaya Wimbledon- US Open dublesi yapan ilk oyuncu olarak tarihe geçti.

Federer tüm zamanların en büyüğü mü?

Sampras'ın 14 Slam şampiyonluğuyla başlayan liste ve istatistikler "henüz değil" dese de, 6ıncı Grand Slam turnuvasını kazanan 24 yaşındaki klas raketin bu statüyü yakalama yolunda hızla ilerlediği aşikar. Federer US open'ini beklediği gibi kazandı ve ünvanını korudu ama turnuvaya bütün tadını , lezzetini veren isim 35 yaşındaki üstad Andre Agassi oldu. Amerikalıların kıymetli oyuncularını efsane raket Agassi'nin , 20. defa katıldığı ve arka arkaya 3 beş setlik maç oynayarak (Malisse,Blake, Ginepri) finale çıkma başarısını gösterdiği US Open 2005 son zamanların en güzel turnuvalarından biri olarak hafızalardan silinmeyecek. Özellikle çeyrek finaldeki Blake maçı var ki, ilk iki seti kaybettikten sonra genç rakibi karşısında mücadeleyi bırakmayan ve tecrübesiyle maçı 5 sette çeviren usta oyuncuyu Arthur Ashe stadyumunda canlı seyreden 23 bin kişi veya televizyonlarından izleyen milyonlarca insan herhalde yaşadıkları heyecanı uzun süre unutmayacaklar.Yaşı ilerledikçe vuruşları daha da keskinleşen ve oturan Ermeni asıllı raket hala Federer dışında herkesle kafa kafaya oynayabileceğini de bu şekilde göstermiş oldu. Bir iki sene daha oynaması , "karakter" eksikliği çekilen ve biraz da bu sebeple eski çekiciliğini kaybetme riski taşıyan tenis sporunu kuşkusuz kamçılacaktır.

"Oldies goldies" bir Amerika Açık!

Tek bayanlarda Amerikan sert kort sezonunun yani son bir ayın en formda oyuncusu Kim Clijsters ilk grand-slam'ini kazanarak mutlu sona ulaştı. 22 yaşındaki Belçikalı raket Ağustos ayında başlayan Amerikan sezonunda ilk sırada bitirdiğinden US open 2005 ikramiyesi yeni "super bonus" uygulamasıyla ikiye katlanmış oldu. Clijsters 1.1 milyon dolar yerine 2.2 milyon dolar alarak tennis tarihinde bir turnuvada kazanılan en yüksek birincilik ödülünün sahibi oldu. Yeni sakatlıktan çıkarak Us Open oynayan 1 ve 2 nolu seri başları Maria Sharapova ve Lindsay Davenport çeyrek ve yarı finallerde turnuvaya veda ederlerken Flushing Meadows erkeklerde olduğu gibi kızlarda da çok kaliteli maçlara ve heyecana tanıklık etti. 30 yaşındaki Mary Pierce Agassi ile beraber aynı anda finale çıkınca, tennis romantikleri "oldies goldies" bir 2005 sonu hayal ettiler. Sonuçta ikisi de finalde kaybetti. Ama Pierce da geçekten kendisinden çok genç Mauresmo ve sonrada da Dementieva karşısında inanılmaz tennis oynayarak turnuvaya renk kattı. Onun dışında çeyrek finaldeki Davenport-Dementieva (Davenport'un maç sayısını kullanamadığı) ayrıca Kim Clijsters-Menu Williams ve Sharapova-Petrauo maçları hatıralarda kalacak.

History

The first U.S. National Singles Championships was held at the Newport Casino, Newport P.I., in August 1881. Only clubs that were members of the U.S.N. Lawn Tennis Ass. were permitted to enter. That was the beginning of a 34-year reign for Newport as the tennis center of the country.

1968 - Arthur Ashe wins the first ever US open men's singles crown defeating Tom Okken of the Netherlands 14-12, 5-7, 6-3, 3-6, 6-3 in the final. Because of his amateur status, the 25-year-old Ashe, a lieutenant in the US Army, was ineligible to receive the \$14,000 first prize in the \$100,000 event - at the time the richest tournament in tennis history. Instead, the resident of Richmond, VA collects \$280 in expenses, at \$20 per day for 14 days including two days of practice - Ashe is the first American to win the US open men's singles title since 1915. He also is the first African-American to win the US open men's singles title at a grand slam championship. The New York Times calls Ashe's victory "the most notable achievement made in the sport by a Negro male athlete."

Vivande of Great Britain upsets top-seeded Billie Jean King for the women's title. Wade collects the first prize check of \$6,000.

1970 - The hi-beat makes its grand slam debut and Margaret Court defeats Rosie Casals 6-2 2-6 6-1 in the women's final to become only the second woman to win the grand slam. Her US open victory also marks the second straight year a grand slam was completed at the US open, achieving the same feat Rod Laver accomplished in 1969. Court did not stop with her singles triumph, winning the first US open triple crown by claiming the women's doubles title with Judy Dalton and the mixed doubles title with Marty Riessen. Her total prize money for all three events equals \$9,500. In men's play, 35-year-old K. Rosewall wins his second US open title - 14 years after his first triumph - defeating Ashe in the 2-6 6-4 7-6 6-3. Rosewall withstands the loss of the first set, 3 break points at 5-6 in the 3rd set, a tight 3rd set tie-break (the first ever in a grand slam final) and a cracked fibula in his favorite wooden racket which he continued to use because of its resilient touch.

19. 01. 2005

İPEK ŞENOĞLU RÖPORTAJI .

- Ahmet - İpek, kiminle doubles oynuyorsun?
İkizler, rakipleriniz kimler?
- İpek - Julia Beygelzimer, Ukrayna'lı kendisini:
daha önceden tanıyordum ama ilk defa
beraber oynayacağız. Günlü Zheng-Yan çiftine
karşı yarın 11:00 de kosta çıkıyoruz. Rakiplerimiz
son hafta Hobart'ta kazandılar ve ~~turnuvarın~~
turnuvarının
12 No lu seribaşları..
- Ahmet - Latra granville'e ne oldu? US open'de
3 tur geçmiştiniz beraber. Bir sayı mı oldu?
- İpek - Yo Yo, hayır, kendisi çok iyi arkadaşım. ABD Federasyonu
Amerikalı biriyle turnuvağa girmezse sponsor
olmayı kabul etmedi.
- Ahmet - Ama sabah kaybettiler. Seni beraber
~~başta~~ ~~olur~~ ~~ile~~ ~~olacağı~~ bu zaten.
- İpek - Güneşmeler! Öyle mi bilmiyordum. Beraber
oynamayı istedim tabii.
- Ahmet - Myshkin'le aynı otada kalmak ve yakın
arkadaş olmak güzel verici birşey oldu gerek?
Dünyanın 2-3 tenisçisinden biri ve geleceğin No.1'i
deniyor?
- İpek - San derece mütevazî ve netîf bir insan.
Kendisiyle çok iyi anlaşılıyorz.
- Ahmet - ~~Antoni~~ ~~Bijul~~ yekunel aynı zamanda!
- İpek - Ama herkes gibi, ~~ve~~ sade bir insan
şarjı ~~gibi~~ yok, yapmacıl değil. Klac bir insan
- Erhan - Mesela ~~Strampac~~ gibi değil...

Kortta desibeller de yarıştı...

Wimbledon'dan akılda kalanlar yalnız maçlardan ibaret değil. Sharapova'nın frikiklerinin peşinde koşan gazeteciler, birbiriyle yarışan çığlıklar turnuvaya damgasını vurdu

AHMET GÜRCAN

Gelenekçi Anglosakson tarzı, her sene olduğu gibi haziran ayının sonunda Wimbledon'da satme aldı. Güney Londra'da 15 gün devam eden yeşil çölen, tenisın kremi tabakasını bir kez daha ağırladı. Bu yılın şaşırtıcı hadisesi sahnak yağmurların ilk hafta pek ortalıkta gözükmemesi ve davete geç iştrak etmeleri olurken, İngiliz tenisemendiler geniş şapkalının gölgesinde kremalı çileklerinin tadını çıkardılar. Yılı England Club'in çim kortları yine hücum oyuncularına avantaj sağladı ve tek erkeklerde tüm zamanların en komle oyuncusu olarak gösterilen Roger Federer beklendiği gibi rahatça şampiyon oldu. Üst üste kazandı bu üçüncü Wimbledon zaferi, genç İsviçveli tenis dehasını, aynen Borg, Mc Enroe ve Sampras gibi oyunun költ isimleri arasına şimdiden yerleştirenken, 2005 Wimbledon bir manada bu statüyü tescil etti.

Bayanlarda ise, mayıs ayında İstanbul'a gelen ve İstanbullu tenisseverin gönlünde taht kuran Venus Williams, 1 No'lu seri başı klas raket Davenport'u büyük mücadele sonunda yenerek gül kokulu tabağı kaldırdı. Aslında, turnuvanın 119 yıllık köklü geçmiş göz önüne alındığında klasik bir son olması daha doğru geliyor. Ama iki şehidiri eski formundan uzak olan ve 16. sıraya gerileyen Venus, dünya sıralamasının en üstünde bulunan Lindsay Davenport'a bu yarış tanımayarak hoş bir sürpriz imza atmış oldu. Üç saate yakın süren bu muazzam final, "unutulmaz maçlar" arasındaki yerini hiç şüphesiz alacaktır.

Wimbledon klasikleri içinde (beyaz kıyafetler, gül kokulu trote, şampanya, çilek vs.) en "olmazsa olmaz" durum arz eden, yağmurlar. Öyle ki basın bile bunu her fırsatta kullanıyor. Piri gini havada başlayan maçlar, ilk kez beşinci gün yağın sahnakla keşildiğinde, İngilizler bunu bir gün önce

turnuvaya veda eden sevgili oyuncuların Tim Henman'ın gözyaşları olarak yorumladılar. Duygular ve metaforlar bir yana, seyircilerin artık bu durumdan herhangi bir şikâyetleri bulunmuyor. Zira yağmur için verilen aralara alışmış, hatta bunları birer sosyal fırsat olarak görmeye başlamışlar. Bu durum turnuvanın bir parçası olarak kabul edilmiş olsa da merkez kortun

üstünün kapılması fikri bu sene tekrar gündeme geldi ve uzun zamandır tartışılan projenin, en nihayet 2009 Wimbledon'dan itibaren hayata geçmesine karar verildi. Bu doğrultuda merkez kortun üstüne ağırlık kapatabilir bir 'roof' yapılacak. Evet, yine çocuklar yine yeşil çarşafarla aletacele sahaları kaplayacaklar ama en azından bir kortta karşılaşmalar aralıksız oynanabilecek.

Wimbledon 2005'in bir diğer fenomeni de, geçen senenin bayanlar şampiyonu güzel Rus raket Maria Sharapova idi. Daha ikinci gün, turnuvanın 23 senelik başkemi Alan Mills, Sharapova'nın oyun esnasında çıkardığı 100 desibelle varan seslerin rakiplerinin konsantrasyonunu bozduğunu ve gelecek sene bunun için kural önlemi alabileceklerini söyledi.

Williams ve Davenport'un mücadelesi unutulmaz Wimbledon finali arasında hatırlanacak (üstte), Roger Federer üçüncü kez kazandığı kupayı İsviçre'de halk kahramanı gibi karşıladı.

Peşinden daha da ileri gidilerek Sharapova'nın çığlıklarının, erkeklerin cinsel dürtülerini harekete geçirdiği söylendi ve oyuncuların çığlık desibel listeleri çıkartıldı. Buna göre Sharapova'nın 100 desibelini 88 desibelle Serena Williams takip ediyor. Venus Williams ise 81 desibelle üçüncü sırada. 1.82'lik uzun boylu Rus raket yarı finalde Venus'e kaybettigi maça kadar güzelliğiyle de medyayı peşinden koşturdu ve turnuvanın gerçek yıldızı konumundaydı. 'Mid Sunday' denilen ilk hafta sonu, pazar günü Wimbledon'da ananevi olarak maç oynanmamasına ve dinlenme günü olmasına rağmen Sharapova'nın antrenmanında izdiham yaşandı. Fotoğrafçılar sporunun erotik pozlarını yakalayabilmek uğruna yerlerde sürününce polis tarafından korttan uzaklaştırıldılar. Bu arada Sharapova'nın geçen sene Nike'la 60 milyon dolarlık sponsorluk anlaşması yaptığını ve hâli internet yoluyla ilise öğrenimine devam ettiğini de belirtelim. Bu da kendisini dünyanın en zengin ilise talebesi yapıyor hâliyle. Müthiş heyecanı, renkleri ve farklı perspektifleriyle güzel bir Wimbledon daha geride kaldı. Şimdi sırada Amerika Açık Turnuvası (US Open) var. Ağustos ayının sonunda New York'ta yapılacak olan son büyük randevu, son Grand slam için oyuncular önümüzdeki günlerden itibaren hazırlıklara başlayacaklar. Sabırsızlıkla bekliyoruz.

Sharapova hem güzelliğiyle hem de çığlıklarıyla her şundemde yer aldı.

GÜRCAN
Ahmet
N° 5763/1F

X/10/17
Devoir de Biologie

Vue générale sur les parasites pathogènes animaux

On distingue deux groupes : les parasites unicellulaires et polycellulaires.

I. Les parasites animaux unicellulaires : Une espèce d'amibe (exemple de *Entamoeba histolytica*) provoque une dysenterie chez l'homme. Les amibes passent chez l'organisme humain par l'intermédiaire des aliments et des eaux sales. *Leishmania tropica* (exemple de *flagellé*) provoque un ulcère comme sous le nom d'ulcère oriental. Il est porté par simoules. *Trypanosome de Gambie* est dans le sang et il est l'agent de la maladie du sommeil. Il est porté par les glossines palpatés. *Spinocheta Pallida* cause le sphyllis. Sa contamination se fait avec les relations sexuelles. *Plasmodie* cause le paludisme, il est porté par les moustiques du genre anophèle.

Reproduction : La reproduction du plasmodie se fait de deux façons : asexuée, sexuelle. La plasmodie passe une phase de son reproduction dans le sang humain, et l'autre dans l'intestin de l'anophèle.

1. Dans le sang humain : Les moustiques qui portent cette maladie chez l'homme, ce sont les anophèles femelles. Les anophèles mordent sans la blessure causée par la piquée, les sporozoïtes de plasmodie. Chacun des sporozoïtes attaque une hématie. La reproduction asexuée se fait dans le sang humain. Les sporozoïtes grandissent dans les hématies et puis le noyau se divise quelques fois. Les cellules formées s'appellent les schizontes. Et puis les schizontes se divisent et donnent des merozoïtes. Par le déchirement de la paroi du globe, les merozoïtes se libèrent, et chacun pénètre dans un globe. La libération des merozoïtes s'accompagne d'une libération de substances toxiques qui provoque un accès de fièvre. Les phénomènes se répètent systématiquement d'après le type du microbe.

2. Dans le corps de la moustique : La reproduction sexuelle se fait dans l'intestin de la moustique. Si une anophèle femelle pique un malade fiévreux, avec le sang, les microbes passent dans l'intestin de la moustique. Les plasmodies sexuels à l'intestin, forment des cellules grandes ou petites. Puis, les gamètes femelles pénètrent des grandes cellules (macrogamète), les mâles (microgamète) des petites. Les gamètes petits et grandes s'unissent.

ISTANBUL
SUMMIT • 28-29.VI.2004 • SOMMET

1986 - Manchester sounds eruption - H-science - house & electronics are being involved.

1992 - EnEnergy - Tazmin Archer - Sleeping skeletons -
Rint no doubt
End of the road

Culture Beat - Mr. Veon (93)

Wet Wet Wet (94) - Love is all around you

1969

- Neil Armstrong becomes first man on the moon
- John & Yoko stage a 'bed-in' for peace (Svetla of the LNB)
- Jimi Hendrix headlines Woodstock
- Concorde makes its maiden flight
 - 1
 - 11/10/1976 Brekwood was
 - In the year 1965 Ziggy & Evans
 - 20/10/1965 mai non plus

1968

- ML King is shot dead in Memphis
- Nixon wins US presidential election
- Jazz giant John Coltrane dies aged 41

1967

- Christian Bernard performs first human heart transplant in Cape Town.
- Beatles release Sgt Pepper's Lonely Hearts Club Band
- Sausalito Show wins television song contest

1964

- Beatlemania hits the US they hold top 5 slots in singles chart.
- Sidney Poitier becomes first black actor to win an Oscar
- Nelson Mandela is jailed in South Africa

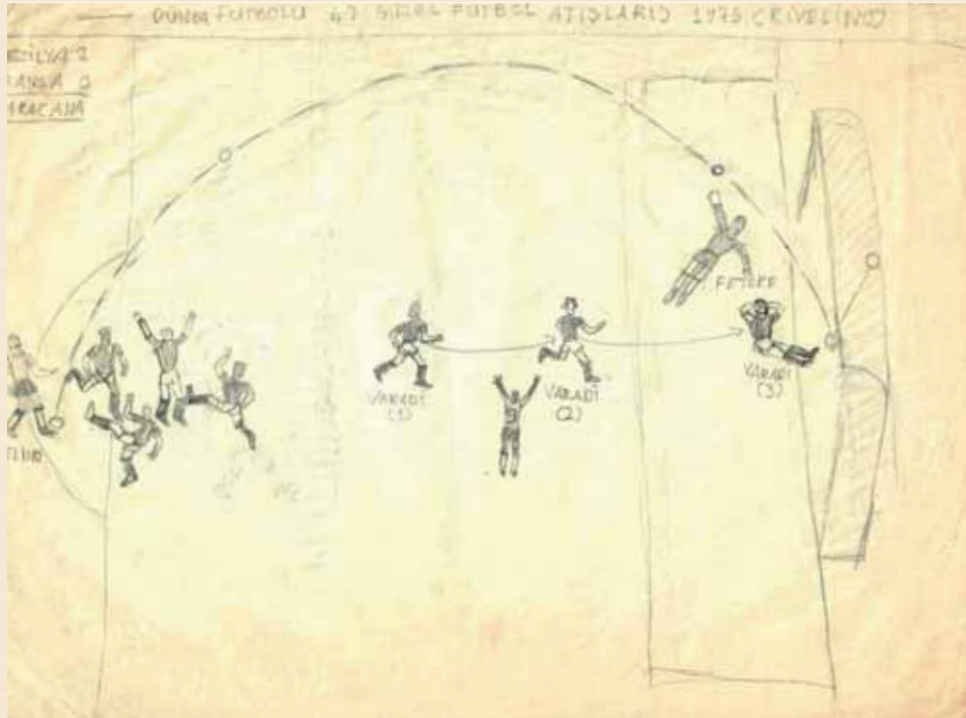
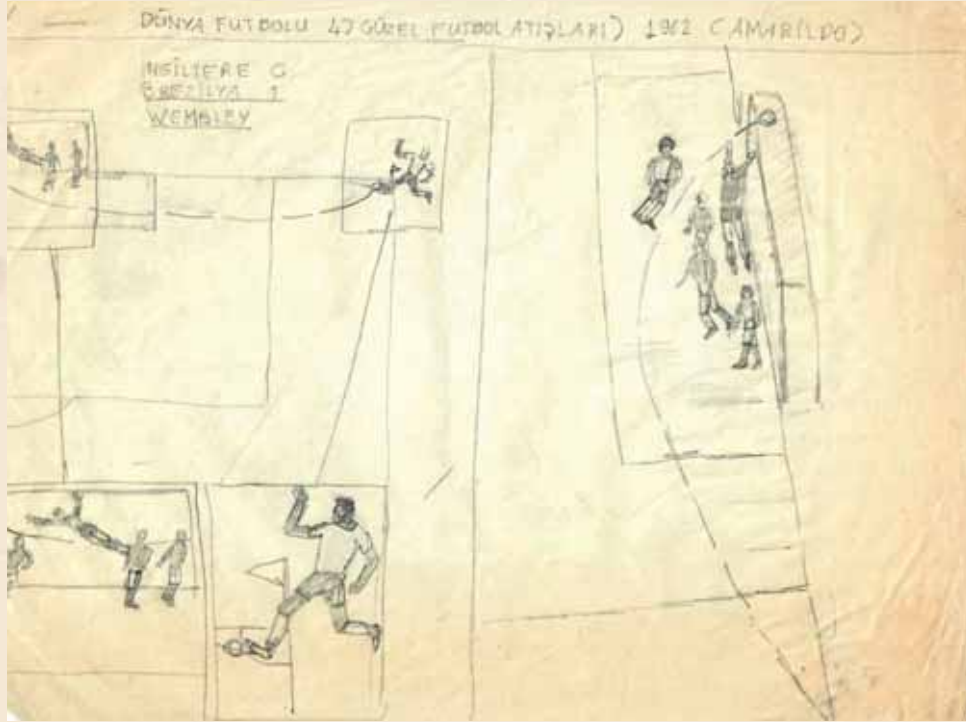
1965

- Beatles are awarded MBE's
- UK acts take the US charts by storm, dominating the top 10
- Sir W. Churchill dies and is honoured with a state funeral.

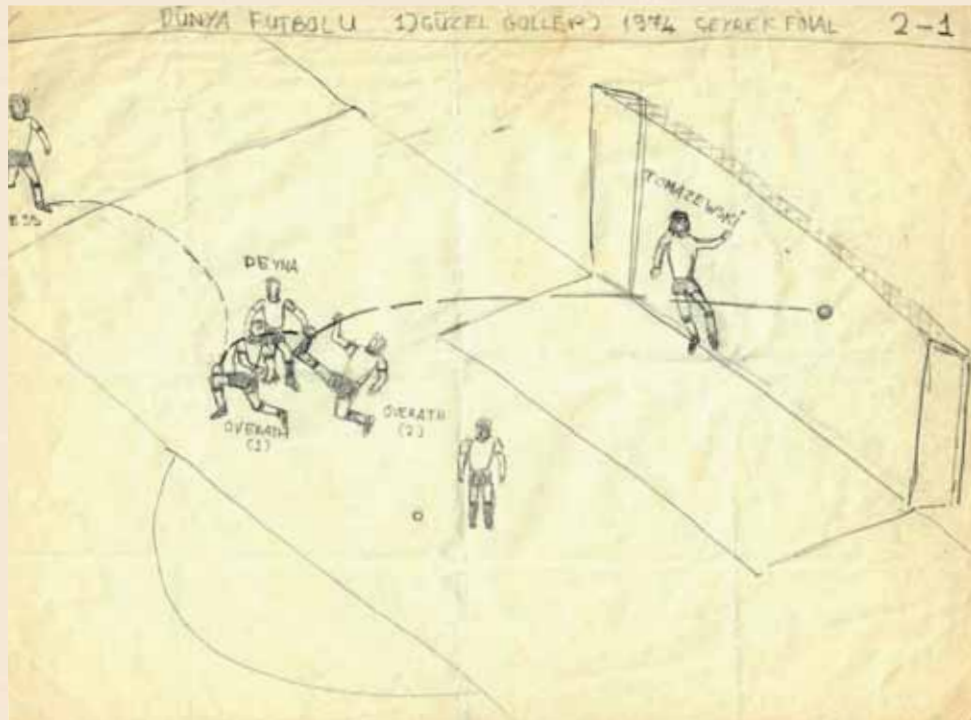
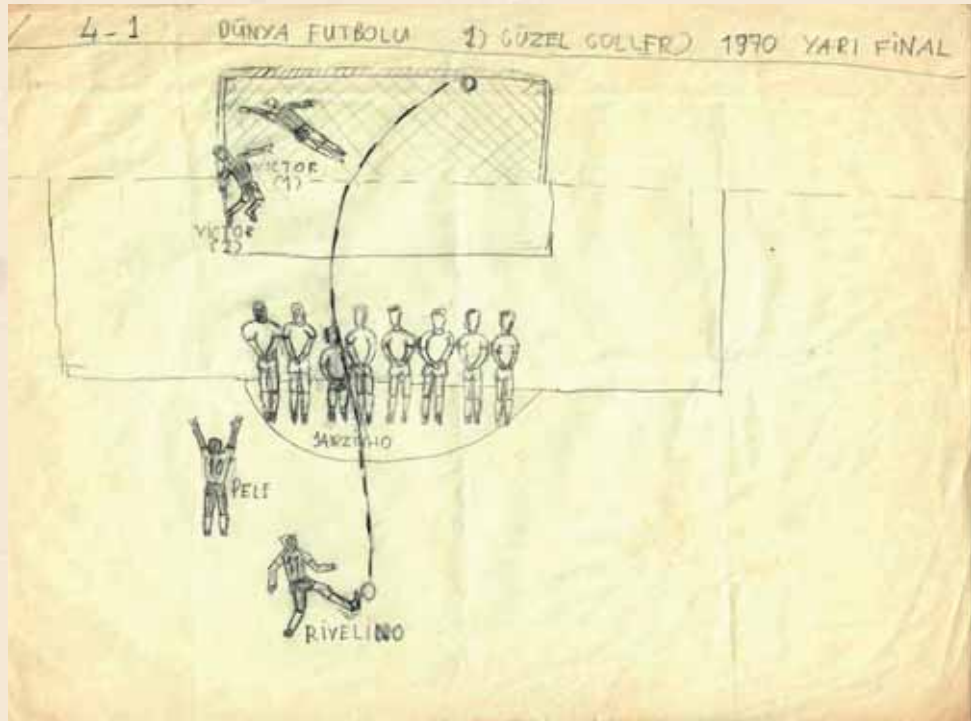
1966

- Brezhnev becomes Soviet leader
- Capt James T Kirk and Mr. Spock boldly go for the first time as 'Star Trek' is shown on US TV.
- England win the football world cup 4-2 at Wembley

*Ahmet'in
çiziminden...*

Ahmet futbola çok meraklıydı. 70'li , 80'li yıllardaki dünya futbol şampiyonalarından esinlendiği enstantaneler...

CRUYFF

HOLLANDA MİLLİ TAKIMI

— CRUYFF'UN EN GÜZEL GOLÜ —

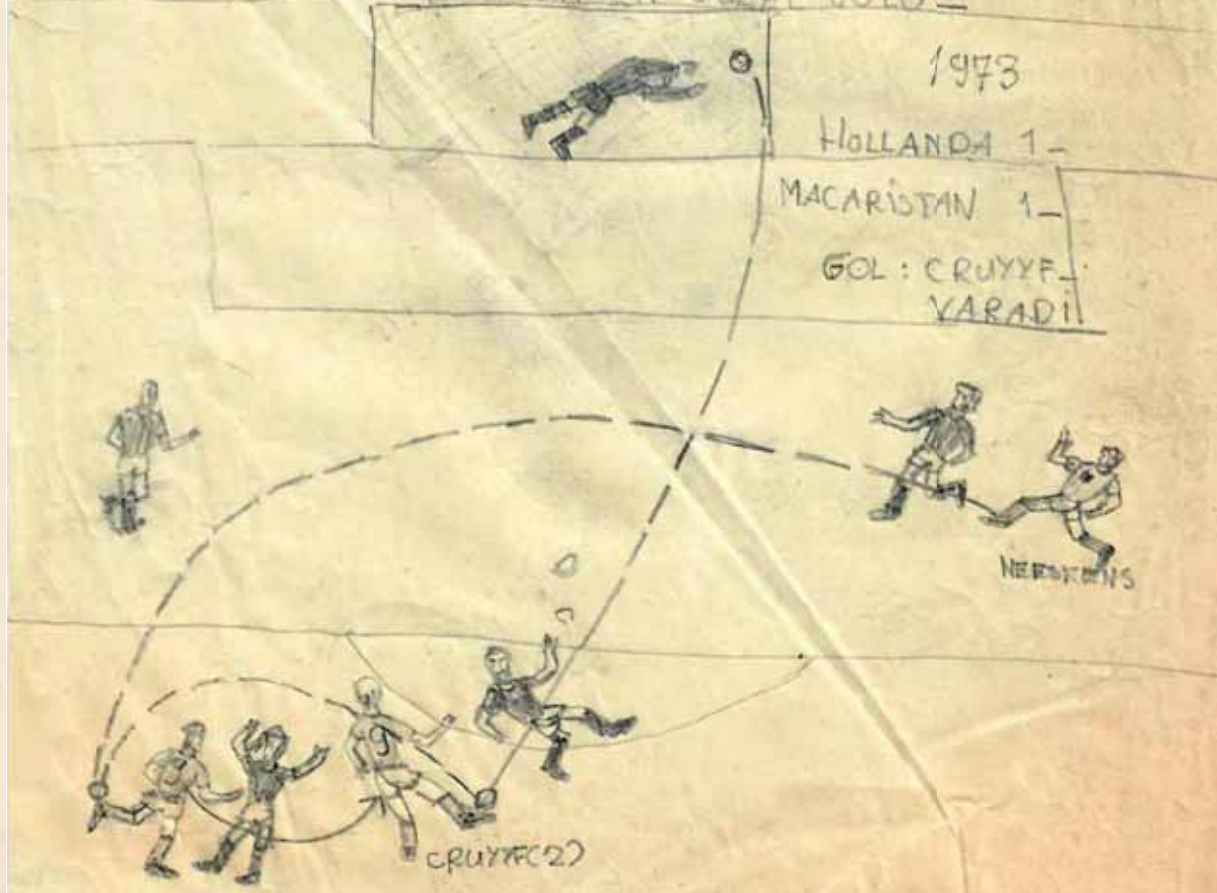

1973

HOLLANDA 1-

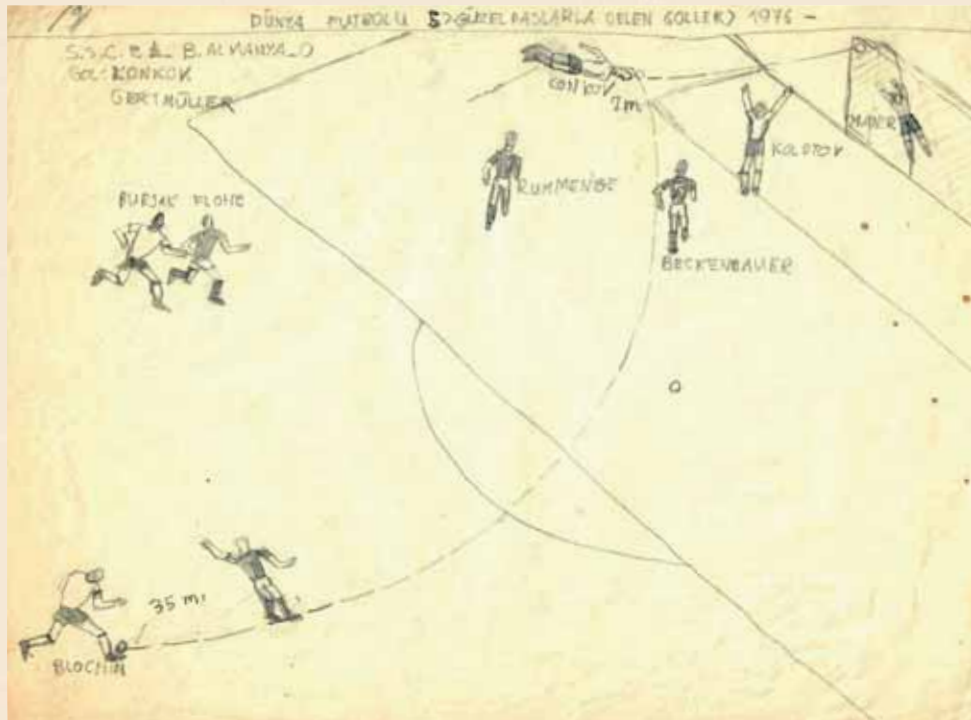
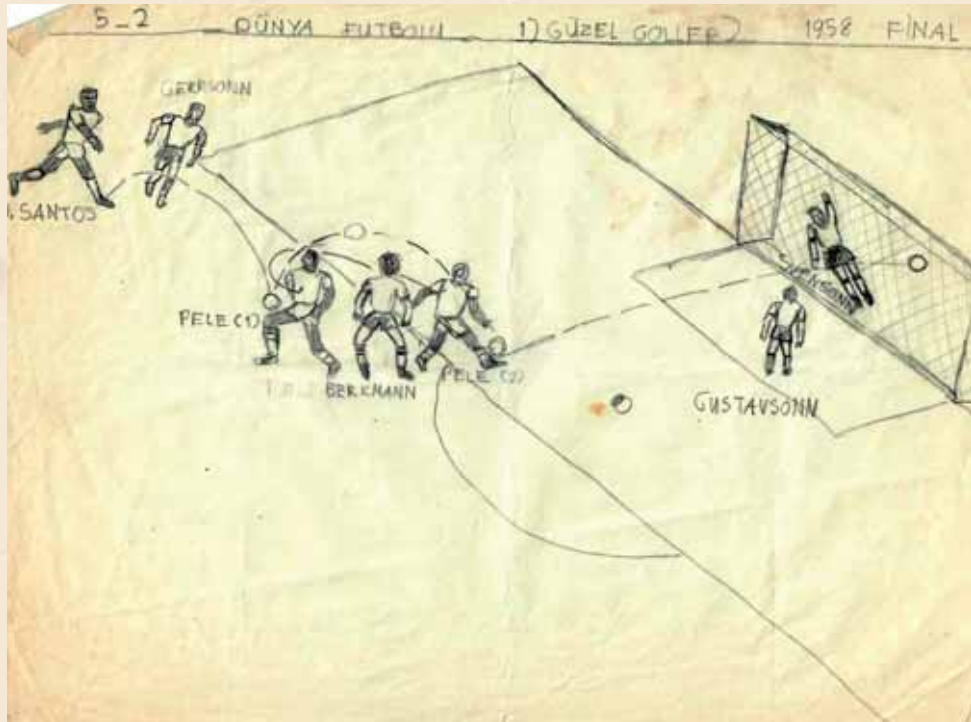
MACARİSTAN 1-

GOL : CRUYFF
YARADI

NEEDHUIS

CRUYFF(2)

13.6.82 BARCELONA ARJANTIN BELÇİKA KARMA

ARJANTIN

3. GRUP

PFUFF
GERETS
ARDİLES

HAKEMLER: Palotai (Macar)

13.6.82	ARJANTIN - BELÇİKA	0-1
15.6.82	MACARİSTAN - EL SALVADOR	10-1
18.6.82	ARJANTIN - MACARİSTAN	2-1
19.6.82	BELÇİKA - EL SALVADOR	1-0
22.6.82	BELÇİKA - MACARİSTAN	1-1
22.6.82	ARJANTIN - EL SALVADOR	2-0

BELÇİ
ARJAN
MACARİ
EL SAL
2.10
BE
ARJAN

- 7 FILLOL
- 14 OLGUIN
- 8 GALVAN
- 15 PASSARELLA
- 18 TARANTINI
- 1 ARDİLES
- 9 GALLEGO
- 10 MARADONA
- 4 BERTONI 55 mn.
- 6 DIAZ
- 11 KEMPES

- 10 COECK
- 6 VERCAUTEREN
- 20 VANDERMISSEN
- 21 CZERNIATYNSKI
- 9 VAN DEN BERGH
- 11 CEULEMANS

← DIAZ (6) 70 mn.
→ 20 VALDANO

CZERNIATYNSKI VAN DEN BERGH KEMPE

0 1 VAN DEN BERGH 62 mn.

BELÇİKA 1-0 ARJANTIN
VAN DEN BERGH

15.6.82 Nuevo Estadio ELCHE 19.6.82 Nuevo Estadio ELCHE

MACARİSTAN

EL SALVADOR

BELÇİKA

EL SALVADOR

HAKEMLER: Yousif Al-Day (Bahreyn)

HAKEMLER: Maffalt (K.İrlanda) Prokop (D.Almanya) Endaya (60)

- 1 MEZSAROS
- 2 MARTOS
- 3 BALINT
- 4 TOTH
- 5 MÜLLER
- 6 GARABA
- 8 NYILASI
- 14 SALLAI
- 7 FAZEKAS
- 9 TOROCZİK
- 11 POLOSKEI

- 1 GUEVARA
- 2 CASTILLO
- 3 JOVEL
- 15 RODRIGUEZ
- 22 ORTIZ
- 8 RUGAMAS
- 6 VENTURA
- 10 HUEZO
- 9 HERNANDEZ
- 11 GONZALEZ
- 13 RIVAS

- 1 PFUFF
- 2 GERETS
- 4 MEEUWS
- 14 BAECKE
- 3 MILLECAMPS
- 20 VANDERMISSEN
- 10 COECK
- 6 VERCAUTEREN
- 11 CEULEMANS
- 9 VAN DEN BERGH
- 21 CZERNIATYNSKI

- 22 MORA
- 12 OSORTO
- 3 JOVEL
- 15 RODRIGUEZ
- 4 RECINOS
- 5 FAGOGA
- 6 VENTURA
- 10 HUEZO
- 7 ZAPATA
- 11 GONZALEZ
- 13 RIVAS

← FAZEKAS (?) 55 mn.
→ SZENTES 12
← 9 TOROCZİK 65 mn.
→ 22 KISS

← 8 RUGAMAS 2. dekke
→ 14 RAMIREZ

← 14 BAECKE
→ 15 DE SCHRIJVERS 46 mn.

← 5 FAGOGA
→ 8 RUGAMAS

NYILASI 4-94 mn.
PALOSKEI 41 mn.

10 1 RAMIREZ

COECK 18 mn. 1 0

11
6. GRUP
 11.6.82 BREZİLYA - RUSYA 2-1
 16.6.82 İSKOÇYA - Y.ZELANDA 5-2
 21.6.82 BREZİLYA - İSKOÇYA 4-1
 22.6.82 RUSYA - Y.ZELANDA 3-0
 23.6.82 RUSYA - İSKOÇYA 2-2
 23.6.82 BREZİLYA - Y.ZELANDA 4-0

PUAN DURUMU

	O	G	B	H	A	P
BREZİLYA	3	3	0	0	10	26
RUSYA	3	1	1	1	6	3
İSKOÇYA	3	1	1	1	8	3
Y.ZELANDA	3	0	0	3	2	0

2.4m yavaşca tabular
BREZİLYA
RUSYA

5 STARS RUSYA

DASREY
 BAL
 SHENGELIA

3 SUPERS KARMA

DASREY
 SOCRATE
 EDER

KARMA 11

DASREY
 OSCAR
 FALCAO
 SOCRAATES
 SHENGELIA
 BAL
 ISIDORO
 EDER

4 LUISINHO	5 BALEININ
6 JUNIOR	6 DEMIANENKO
15 FALCAO	8 BESSONOV
8 SOCRAATES	9 GAVRILOV
10 ZICO	12 BAL
21 DIRCEU	7 SHENGELIA
9 SERGINHO	13 DARASELIA
11 EDER	11 BLOCHIN

← DIRCEU (21) 2.
 → 7 ISIDORO devre

← GAVRILOV (9) 75m
 → SUSLOPAROV (19)

← SHENGELIA (7)
 → 15 ANDREEV 88m

SOCRATES 74 mn
 EDER 87 mn

2 1 BAL 34 mn.

15.6.82 La Rosaleda MALAGA

İSKOÇYA **Y.ZELANDA**

- DAVID (U.S.A)
 HAKEMLER: Thompson (Hong Kong) Youssef (Libya)
1 ROUGH	22 VAN HATTUM
2 Mc GRAIN	15 HILL
5 HANSEN	6 ALMOND
17 EVANS	11 MALCOLMSON
3 GRAY	14 ELRICK
7 STRACHAN	12 Mc KAY
4 SOUNESS	17 BORTH
10 WARK	10 SUMNER
8 DALGLISH	13 CREZZWELL
9 BRAZİL	7 RUFER
11 ROBERTSON	9 WOODDİN

← BRAZİL (9) 73m
 → 18 ARCHIBALD

← 6 ALMOND 81m
 → 3 HERBERT

← 7 STRACHAN 84m
 → 14 NABEV

DALGLISH 49 mn
 WARK 30-33 mn

5 0 SUMNER 53 mn.

5 STARS İSKOÇYA

STRACHAN
 WARK
 BRAZİL
 ROBERTSON
 ARCHIBALD

5 STARS Y.ZELANDA

ELRICK
 SUMNER
 WOODDİN

3 SUPERS KARMA

STRACHAN
 WARK
 ROBERTSON

KARMA 11

VAN HATTUM
 Mc GRAIN HANSEN EVANS GRAY
 STRACHAN SUMNER WARK
 DALGLISH BRAZİL ROBERTSON

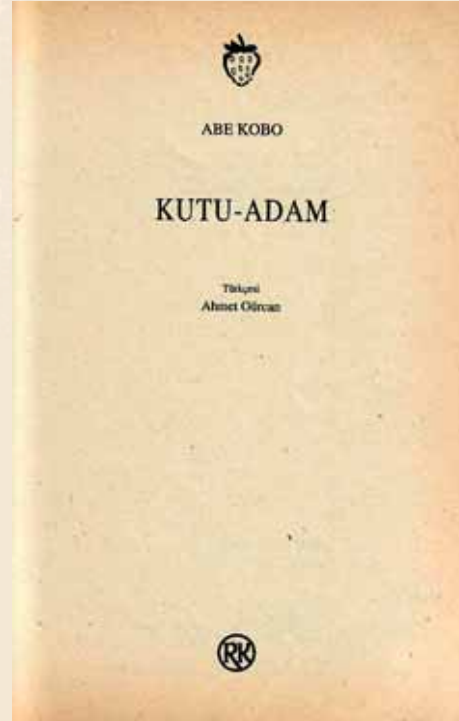
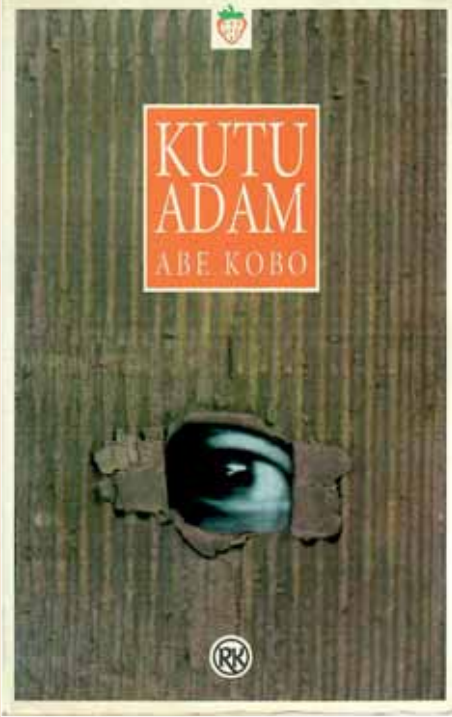

18.6.82		José Rizo Pérez ALICANTE		STARS ARJANTIN	STARS MACARISTAN	3 SUPERS KARMA
ARJANTIN		MACARISTAN		PASSARELLA ARDILES MARADONA BERTONI KEMPES	MEZSAROS NYILASI POLOSKEI	ARDILES MARADON KEMPES
HAKEMLER: Raina (Romanya) Vado (Kamerun)						
7 FILLLOL	1 MEZSAROG					
8 GALVAN	2 MARTOS					
18 TARANTINI	3 BALINT					
15 <u>PASSARELLA</u>	4 TOTH					
14 OLGUIN	19 VARGA					
1 ARDILES	6 GARABA					
9 GALLEGO	8 <u>NYILASI</u>					
10 MARADONA	13 RAB					
4 BERTONI	14 SALLAI					
11 KEMPES	22 KISS					
20 VALDANO	11 POLOSKEI					
← 20 VALDANO 7m	← 13 RAB 2. drive					
→ 5 CALDERON	→ 7 FAZEKAS					
← 18 TARANTINI	← 22 KISS 57m.					
→ 3 BARRAS 53m.	→ 12 SZENTES					
BERTONI 27m.	1 POLOSKEI					
MARADONA 28-57m.	96m.					
ARDILES 60m.						
				<p><u>KARMA 11</u> MEZSAROS GALVAN TARANTINI PASSARELLA OLI ARDILES NYILASI MARADONA BERTONI KEMPES POLOSKEI</p> <p>MARADONA KİŞİYİ GEÇİYÖ VURUYOR... 5 ARJANTIN 3-MAKAR</p>		

Dünya Futbol Şampiyonası'na ait hazırladığı fikstürler...

Yapı Kredi
Sanat ve
Kültür
bölümünde
Enis Batur'un,
Fransızca'dan
Türkçe'ye
çevirmesi için
Ahmet'e
verdiği kitap...

L'homme
boite

Kendi el yazısı ile
kitaba notlar almış...

Fransız tatil köyündeki turnuvadan bir kare...

Ah Ahmet'im, canımın içi, zevtinli deli,
lakayit dâhi, kabilesini kaybetmiş kabile reisi.
Bacak bacak üstüne attığında salon beyfendisi,
hatta dışişleri bakanı ciddiyeti, buna
mukabil, batıkhaneye mahallerinde en büyük
bitirim. Üstün zekî, bir o kadar da merhamet
Gitar çalarken John Lennon, tenor
oynarken Larsson Ahmet. Güler bir can,
Seniyle birlikte ben de biraz öldüm.

Rafi Bizer

"Ahmet'im, o gün
intellectually gelovek"